

Plejadisch-plejarische kontaktní zpráva

Rozhovor mezi Ptaah z Federace Plejaren a »Billym«, Eduardem Albertem Meierem, BEAM

Osmistý sedmasedmdesátý kontakt

Sobota, 3. února 2024, 14.12 hod.

Billy Promiň, prosím, neboť jsem byl ještě zdržen. Bud' ale vítán a pozdraven.

Ptaah Děkuji za tvé uvítání, i já tě zdravím, můj milý příteli. Nemáš důvod se omlouvat, neboť jsem zpozoroval, že jsi dával Selině něco k snědku a hlídal jsi ji.

Billy To ovšem nebylo v plánu.

Ptaah Tím se ale nezatežuj, neboť kvůli tomu, že jsem počkal několik minut ...

Billy ... se svět přece nezbořil.

Ptaah Přirozeně že ne. Co bych ale teď rád viděl, to je ten návrh, který jste přichystali za tím účelem, aby se uvedl ve známost Michaelův každotýdenní informační pořad na internetu, a také kvůli »Mimořádným znamením doby« (Sonder-Zeitzeichen).

Billy Och, na to jsem žel zapomněl. Bernadette mi chtěla všechno nahrát na flashku a předat mi to. Ale hned jí zatelefonoji ...

Ptaah ---

Billy ... tady už to leze z tiskárny. Podívej se semhle ...

Ptaah -- ... to je v této podobě dobré a správné, nicméně ...

Billy Telefon – ... to je Bernadette. Okamžik prosím. ...

Billy ... běží právě jedno přes druhé ---

Ptaah Pak to tak může být ponecháno. Bylo by patrně správné, kdyby odteď do budoucna byla tato informace skutečně uváděna na konci každé rozhovorové zprávy. Tento název zde: »Zeitzeichen-Sonderausgabe« (»Znamení doby – mimořádné vydání«) má být ovšem uváděn v opačném sledu, tedy jako »Sonderausgabe-Zeitzeichen« (»Mimořádné vydání Znamení doby«), a současně také tučným písmem.

Billy O. k., pak je to vyřízené, ale tady jsem si poznamenal jednu otázku, která mi byla položena. O této věci jsem měl přece – stejně jako sám Wendelle – mlčet, a sice po celou dobu jeho života, čehož jsem se také držel. Jelikož teď ale někdo narazil na to, že Wendelle pořídil fotografické snímky UFO v jedné uzavřené vojenské oblasti v jižní Nevadě, a sice u Oblasti 51 – která je známá kvůli Roswellskému případu, Robertu Lazarovi a experimentálním letounům atd. –, tak o tom nyní určitě mohu hovořit, protože Wendelle přece už nežije. Nu ano – Wendelle nás přece opustil a už se nemusí obávat amerických pochopů, kvůli nimž přece také musel mlčet, jinak by ho »sebrala« tajná služba Amíků. Byl přece už jen kvůli nim nabádán k tomu, aby mlčel i o tom, že se směl spolu s Asket několikrát prolétnout v její paprskové lodi a že směl také spatřit budoucnost. Avšak to přesto nestačilo k tomu, aby se zabránilo jeho zatčení a uvěznění, ačkoliv byl naprosto nevinný, neboť se nebyl schopen ubránit intrice, kterou proti němu vedly vrchní vedoucí síly.

Co nyní smí být řečeno, je to, že ty fotky a filmy, které pořídil u Oblasti 51, vznikly s pomocí mých kamer, které jsem mu zapůjčil, přičemž jsem také převzal práci s vyvoláním těch diapozitivů a filmů, neboť pro něj bylo příliš »horké« nechat je vyvolat v Americe. »Horké« pro něj byly však i samotné diapozitivy a filmy, a proto jsme jej, Asket i já, odrazovali od toho, aby je publikoval, načež je nakonec v její a mé přítomnosti zničil.

Ponechal si jen několik mně neznámých obrázků nebo je později pořídil s pomocí kamery, která mi nepatřila, neboť o těchto obrázcích jsem nic nevěděl a ani jsem je nedával vyvolat. Tyto fotky jsou dnes i známé a rozšířené, ale kde je nasnímal, to opravdu nevím, avšak byly každopádně zjevně nafoceny nad mořem a znázorňují jedno mně naprosto neznámé UFO a americkou stíhačku. Ale jak jsem řekl, nevím, kde ty snímky vznikly, a Asket se zeptat nemůžu, protože tady není, a krom toho nevím, jestli ty fotky vznikly v její přítomnosti. A když je detailně pozoruji, tak zjišťuji, že na nich není zobrazena paprsková loď vás, Plejaren, ale něco cizího, co patrně představuje UFO těch cizinců, jichž se od nepaměti ustavičně straníte, a proto se jimi nezabývám ani já, ačkoliv jsem mohl jejich létající stroje doposud dvakrát pozorovat ze Střediska, a sice poprvé v roce 1979, když jsme byli s Guidem u míchačky betonu a betonovala se podlaha meditační místnosti. Ten objekt, který jsme viděli přelétat nad základnou s raketami Bloodhound, byl zlatožlutý, asi 2 metry dlouhý, oválný – z pohledu naší pozice – a zářivě svítil. Pozorovali jsme jej ze vzdálenosti zhruba 600 metrů nebo tak. Takováto pozorování jsou přece činěna i v současnosti – a byla činěna již dlouhou dobu – na celém světě, a to i tady ve Švýcarsku, o čemž se ale oficiálně mlčí, stejně jako o tomto případě zde, při němž jsem tehdy mohl v Maiwinkelu pořídil snímky paprskové lodi Semjase a vojenské bojové stíhačky nebo tryskového stíhacího letounu. A že tomu vskutku tak bylo, to dokazuje tady tento dopis, který mi byl zrovna dnes – spolu s mnoha dalšími dopisy, které přišly v souvislosti s mými narozeninami – doručen poštou, nicméně ho žel nemohu ofotit, ale jen opsat, což je jistě dovoleno, pokud neuvedu jméno ani adresu. Co si k tomu myslíš?

Ptaah I já to tak chápu.

Billy Pak chci toto zde předčíst, avšak potom napíšu jen všechno to, co vyvolám a o čem si budu myslet, že je obhajitelné to uvést:

Vážený a ceněný Billy Meiere,

Já byl ... a přítelem Erwina Mürnera, avšak ten žel zemřel. Každopádně Vám ale gratuluji k Vaším 87. narozeninám, přičemž Vás chci ale informovat o všech událostech, které se tehdy přihodily, když jsem se

sv... ... v oblasti Maiwinkelu ... vícekrát ... cizorodý létající objekt. Tehdy jsem nevěděl, že jste to byl Vy, kdo stál tam na silnici vyzbrojen kamerami a pořizoval fotografické a filmové záznamy, jak jsem mohl pozorovat, když jsem ten podivný létající objekt ... Upřímně řečeno jsem tím zvláštním, mně neznámým létajícím objektem nebyl jen šokován, a také ... o tom zachovával/a/i/y mlčení a mé záznamy zničil/a/i/y, jelikož se přece vše konalo jen proto, že jsem na sv... ... pozoroval ten létající objekt a ... Stala se z toho tedy tajná záležitost, která ...

Billy Tolik tedy k tomu, a tady ještě stojí:

Chci Vás pouze informovat, ale musíte, prosím, můj dopis zničit, neboť ..., já jsem ... a to se právě nemá stát. Erwin mne ale ubezpečil, že jste naprosto bezúhonný a že umíte mlčet, a tak se ...

Zdraví Vás ...

To je ta část, o níž si myslím, že smí být otevřeně řečena, ale to celé, co je psáno zde, popisuje sice vše přesněji, ale jistě nebude podstatné to rovněž uvést. Můžeš si ovšem zbytek přečíst sám, tady prosím ...

Ptaah Děkuji ... To by bylo patrně důležité, ale když myslíš, tak to nech být. – – Ano, od tohoto místa dále to již ani není důležité.

Billy Ano, to máš pravdu, věnujme se tedy něčemu jinému, ale předtím ještě rychle skartuji tenhle dopis i obálku. – – – Je to hotovo, a nyní chci zmínit některé věci, které se říkají v televizi o UFO: Jsou v ní totiž nyní velmi často vysílány pořady, které se týkají UFO a těch cizinců, resp. mimozemšťanů.

Prezentují se v nich nesčetné snímky, které nejsou ničím jiným než směšnými animacemi, takže se pouštějí a předvádějí trikové filmy, na něž potom mnozí televizní diváci oklamane hledí jako na »pravé« a jako takové je i chápou. Právě tak jsou vyslovovány lacině strhující domněnky a šířeny nehorázné fantazie, jež jsou tak nebetyčně pitomé, že se jeden skoro nestačí divit.

Výskyt těch UFO, který je někdy velmi častý, bývá ihned dramatinován, ba dokonce až hystericky nafukován, přičemž se to vše líčí a uvádí jako »velké nebezpečí«, takže tyto nesmysly vzbuzují ve slepě věřících divácích strach a hrůzu. Současně v různých státech stíhací a bojové letouny skutečně pronásledují spatřená UFO a pokoušejí se je sestřelit. To jsou vskutku pozemské způsoby, jaké jsou vlastní většině pozemšťanů, kteří nejprve střílejí a vraždí a teprve poté se tážou, co se vlastně děje, co druhá strana zamýšlí a jaké je vlastně odůvodnění celé věci. Že se ale nejdřív střílí a vraždí a není kladena otázka, z jakého důvodu se věci dějí, to je přece pro pozemšťany typické; ti mají špatné svědomí, a proto i strach, a tak dělají přesně to, co by děláno být nemělo. Ve věci těch cizinců a jejich UFO by bylo jediné správné snažit se nějakým naprosto pokojným, mírumilovným způsobem vyhledat s nimi kontakt, místo toho, aby byli pronásledováni bojovými stíhačkami a napadáni střelbou, a to nejen z bojových letounů, ale i z pozemních děl. Myšlení a jednání pozemšťanů – kteří jsou za toto odpovědní, kteří zpravidla nosí drahé a řády ověšené vojenské uniformy a kteří se pokládají za mocné, zatímco ve skutečnosti mají jen tak idiotsky velkou hubu, že by mohli spolknout celý vesmír – svědčí o tom, že nemají ve svých mozkových ani logiku, ani rozum a soudnost. Celé toto zdánlivé myšlení a chybné jednání pověřených činitelů není fakticky dospělé, jaké bychom měli a mohli očekávat u skutečně dospělého člověka, ale odpovídá rádoby myšlení hlupáků, kteří se pokládají za nevím jak bystré a chytré myslitele a génie. Ve skutečnosti však nejsou schopni v žádném ohledu opravdově a jasně myslet, a proto ta UFO jednoduše hlupácky, nerozvážně a plni zbabělého strachu nechávají napadat a ostřelovat kanóny bojových letounů nebo pozemními děly a chtějí je odstřelit. A to dělají, aniž by věděli, co pasažéři těch UFO vlastně chtějí, odkud přicházejí, jak smýšlejí a jakého jsou rodu a druhu. Místo aby se s posádkami těch UFO snažili pokojně navázat kontakt, tak na ně a jejich létající stroje zle útočí; ti cizinci křižují se

svými UFO, která jsou zjevně vybavena všelijakými futuristickými možnostmi antigravitace, v naší zašpiněné pozemské atmosféře a jsou schopni se těm idiotickým a naprosto neohrabaným útokům i všem střelám bleskurychle vyhybat nebo je jednoduše paralyzovat.

Kromě těch hloupých, a tedy nemyslivých a idiotských armádních nadřízenců, kteří jeví zdánlivé myšlení, chybné a afektované chování a jednání a kteří nařizují napadat a ostřelovat ta UFO, čímž jistě natropí jenom škody – neboť přece není známo, jaké důsledky z toho vyplynou –, působí ještě i lháři, podvodníci a fantastové ve věcech UFO, kteří rovněž páchají velkou škodu. To jsou hlavně ti, kteří v rozporu se svým vlastním svědomím, a tedy lživě tvrdí, že jsou s pasažéry těch UFO a s mimozemšťany v kontaktu a že od nich dostávají k šíření »esoterické či božské moudrosti a nauky«, což je ovšem všechno od A až do Z vyhané a vycucané z prstu a jedná se o jasný podvod, který si dotyční pomatenci celý vymysleli ve svých chorých mozcích. Pravým faktem totiž je, že takovéto kontakty se zakládají na ryzích fantaskních přeludech nebo na vědomých lžích a podvodech, jichž se dotyční dopouštějí z touhy po uznání, chtivosti peněz nebo z důvodu jiných ambicí, k nimž se řadí např. bažení po cti a vážnosti, ctižádostivost, horlivost, různá očekávání a snaha zakrýt vlastní slabosti, jakož i nalézt v životě rovnováhu či nějaký profesní cíl. Existují však také šarlatáni, kteří si vyhlávají údajné kontakty s rovněž údajnými pasažéry UFO, aby vodili jiné lidi za nos a mohli je pak zesměšnit, když jejich šarlatánským lžím uvěří. Jsou tu však i tací, kteří se na základě spánkové obrny »zasněně« domnívají a věří, že je UFO, resp. jejich pasažéři unesli, přičemž nezdědka tvrdí, že je ti »mimozemšťané lékařsky zkoumali« atd. Co se však ve věci únosů ze strany UFO ve skutečnosti jinak odehrává, o tom musím mlčet, a to proto, že v tomto ohledu postrádám jakékoliv znalosti.

Pozemšťané, zejména vojáci a ti, kteří schvalují a podporují jejich činnost, se zaměřují na to, aby všelijaké problémy mohli zbaběle řešit jen zbraňovým násilím, což se jim ale nikdy nepodaří, neboť »vítězství« dosažené takovým násilím nepřináší nikdy mír, ale stále jen stav, v němž se vynuceně vyhrožuje opětovným použitím, resp. nasazením zbraní a který má bránit tomu, aby se opětovně postupovalo pácháním zbraňového násilí, vražděním a prováděním trestů smrti, bude-li příměří porušeno. Zpravidla pak probíhá vojenská okupace cizími mocnostmi, které danou zemi již neopouštějí a zůstávají v ní natrvalo. To ale není stav pravého míru, nýbrž výhružný stav, v němž stále hrozí použití zbraňového násilí a žezlo cizí moci a vlády, jako je tomu všude a ve všech zemích, v nichž například Američané rozmístili své okupační oddíly, jako v Německu, v němž je nepoctivá, falešná část vládnoucích ve svém smýšlení od nepaměti stále posedlá válkou, čert ví proč. Tak tomu bylo i v posledním století, kdy říšská vláda roku 1914 zahájila světovou válku, protože se vmísila do konfliktu mezi aliančními partnery Srbskem a Rakouskem-Uherskem, aby rozmíšky mezi nimi udržela v omezeném rámci, čímž tedy vyvolala válku. Při tom říšská vláda usilovala i o to, aby otestovala, do jaké míry bere Rusko vážně své spojenectví se Srbskem. A stejným způsobem, jakým tehdy bažili po válce pánové v německé říšské vládě, byl posedle lačný po válce a hegemonii i Adolf Hitler – právě jako od nepaměti i Američané, kteří vlastně původně pocházeli také z Německa a kteří rozpoutali první světovou válku, která probíhala v letech 1756–1763, která se ale bagatelizujícím a mylným způsobem nazývá jednoduše 7letou válkou.

Inu, ona odporná a do války zapálená část německých vládnoucích – kteří se ve svém smýšlení zaměřují toliko na moc, válku, krveprolévání, boření a ničení – i dnes vytrvale poštává své slepě vazalské země, resp. jejich vládnoucí a části jejich populací proti Rusku tak, aby se nejen mohla vyžívat ve své strannosti a zaujatosti, ale rovněž si i uspokojovat své válečné choutky. A jak jsi nedávno poznamenal, tak již Sfath ve 40. letech 20. století ve svých análech napsal, že on spolu se mnou ... V tom ohledu bude tedy teď ona provinilá část německých vládnoucích dělat všechno pro to, aby – eventuálně – vyvstala další válka globálního rozsahu, a tudíž válka světová, tedy toho formátu, jaký již roku 1914 rozpoutala stará říšská vláda a následně roku 1939 i Adolf Hitler. A co se týče Ameriky, tak na její republikánskou stranu, která se chce vyvázat z finančních příspěvků a dodávek zbraní

a munice Zelenskému, resp. Ukrajině, bude ta chybná a provinilá část německé vlády tvrdě dotírat – jak posledně podotýkal Quetzal, který přece u americké vlády vše co nejpřesněji pozoruje a registruje. Přitom má být pak sám spolkový kancléř tím, kdo bude v USA pronášet žebravé projevy a tvořit »příznivou atmosféru« pro poskytování dalších finančních příspěvků Zelenskému. Z jeho iniciativy, resp. jeho prostřednictvím má německá vláda na Ameriku tvrdě naléhat, aby i nadále Zelenskému vysolovala zbraně, munici i peníze – přičemž se jak Scholz, tak i Zelenskyj osobně obohacují, jak řekl Quetzal. Vláda Německa je, jak Quetzal rovněž uváděl, tím největším válečným štváčem ze všech zemí světa. Krom toho z jeho pozorování, zjištění a učiněných analýz rovněž vyplývá, že současný prezident USA trpí vysokým stupněm senility, resp. stařeckosti, kvůli čemuž nejen chátrá jeho tělo, ale jsou také odbourávány schopnosti jeho inteligentnosti a využívání mozku, přičemž jeho tvořivá životní energie je již omezena na zhruba 42 %. Toto představuje, jak Quetzal zmiňoval, mozkovou atrofii, která se u tohoto muže vyskytuje v důsledku stařecké slabosti. Vysvětlil k tomu také, že trpí ztrátou paměti, jakož ale i pozbýváním kognitivních schopností a zmateností, přičemž má rovněž motorické, a tedy právě i tělesné problémy a ty problémy s mozkovou atrofií. To celé podle Quetzal představuje stav demence, který ovšem postihuje i různé tělesné funkce, kvůli čemuž se už ani není schopen jistě pohybovat. A tak se tážu, proč tento muž, který je mimoto nehorázný válečný štváč, není odvolán z funkce prezidenta USA a proč tento úřad nepřevzme nějaký plně zdravý a rozumný člověk?

Způsoby, jež projevují oni vysocí armádní činitelé, kteří postrádají veškerou logiku, veškerý rozum a zdravý úsudek a kteří nechávají pálit na UFO, jsou vlastní i všem těm, již v tomto ohledu všechno ustrašeně, zbaběle, bezmyšlenkovitě a s hloupou troufalostí, blbostí a idiotstvím schvalují a podporují, čímž nedělají nic jiného než to, že vyvolávají nepřátelství. To proto, že nemají ve své hlavě nic jiného, než veskrze zaostalý mozek, který je toliko stížen vírou, a tím pádem i strachem a zbabělostí, a jenž není schopen doopravdy myslet. Právě myšlení a správné jednání oproštěné od jakékoliv náboženské či světské věřivosti není tedy v žádném ohledu jejich silnou stránkou, kterou bychom mohli očekávat u dospělých lidí, neboť dotyční myslí pouze zdánlivě, činí zmatená a choromyslná rozhodnutí a jednají právě takovým způsobem, na základě naprosté zmatečnosti a souživé strachuplnosti, takže se rozhodují a konají právě opačně než tak, jak by odpovídalo skutečné logice, rozumu a zdravému úsudku.

A když už hovořím o nerozumu vojenských činitelů, tak bude v podstatě nevyhnutelné, abych se zmínil i o těch válečných akcích na Ukrajině a na Blízkém východě a o starotradiční hegemonii Američanů. To všechno nepředstavuje nic jiného než zločinné intriky a machinace, a ti vrchní šéfové vedoucí válku – v Izraeli Netanjahu, na Ukrajině Zelenskyj, v Rusku Putin a v hnutí Hamás jeho šéf Ismáíl Haníja a spol. – jsou vražední zločinci, kteří jdou fakticky přes mrtvolu. A to je plná pravda, i když ta evropská pokrytecká »husa z výboru pro obranu« a v Německu ti maskovaní vládní neonacisté označují za zločince pouze Putina, zatímco všechny ostatní stranně a zaujatě chrání.

Na základě toho všeho, co jsem právě vysvětlil, lze jasně a zřetelně zjistit a konstatovat, že ona část vládnoucích, která se napařuje a věří, že je velebně mocná – avšak skutečně pouze věří, že je mocná, zatímco ve skutečnosti sestává jen z chlubilů, hlupáků, zbabělců, ustrašenců a pohořelců –, popichuje stejně smýšlející, hlupáckou část populace k tomu, aby neuvážlivě jednala obdobným způsobem. Tato část obyvatelstva pak tedy jedná právě tak hloupě a opravdu omezeně jako ti chybní a nezpůsobilí vládnoucí, jiní mocipánové a všechny ostatní stejně smýšlející osoby téže kategorie.

Současně je tomu tak, že velké části národů – které by s pomocí malé menšiny skutečně logicky, rozumně a soudně uvažujících, a tedy opravdu myšlení schopných lidí mohly dát vzejít správným věcem, aby vzcházel v trvalém smyslu opravdový mír, pravá svoboda a bezpečnost – selhávají, protože se nedrží správného směru a neposlouchají. Správné rozhodování a jednání dotyčných lidí a síla jejich

logiky, kterou nepostrádají, by ovšem skutečně přinesly úspěch, stejně jako jejich jasný rozum, postačující zdravý úsudek a z nich vypracované poznatky. Tomu však ona část hloupých, a tedy nemyslivých idiotů ve vládních křeslech a jejich zastánci z populace veskrze rigidně zabraňují, neboť nejenže jsou hloupí, ale chtějí i ve své hlupácké omezenosti být něčím více než normální a pokojní lidé v občanské společnosti (jimž uvalují na bedra idiotské věci všeho druhu), kteří jsou se svojí normalitou naprosto spokojeni a neprezentují se navenek, nechvástají a nezveličují se, nevypínají se jako mocipáni či obdivuhodné nádhery a nechtějí stát ve světle veřejného zájmu a slunit se v něm. A to na rozdíl od těch, kteří lpějí na svém velikášství a své moci, kterou ovlivňují národy a poštvávají části populací proti poctivým lidem, kteří chtějí po právu všechno uspořádat správně, avšak jsou těmi neschopnými vládnoucími neprávem osočováni jako pravicoví extremisté a je proti nim vyvoláván extremismus a nenávisť v oné části lidu, která se v důsledku chybného ovlivňování ze strany vládních úřadů stává urvanou, hulákovou, ničivou, zle agresivní a eventuálně fyzicky útočivou chátrou, která se pak tuze ráda pouští do skutečně početných lidí. Tak se to v současnosti řvavě, idioticky a chorobně děje kupříkladu v Německu, kde provinilci, mocichtivci a pravého vládnutí neschopná individua protismyslně a s pomocí lží poštvávají lid proti té části poctivého obyvatelstva (a dohánějí jej k demonstracím proti ní), která samostatně myslí, usiluje o faktickou svobodu lidu a chce prosazovat jeho práva. Avšak ona část slepě vazalské a věřící populace popohání všechny věci tak, jak to ti falešní vládnoucí lživě požadují, čímž dostávají to, co v podstatě chtějí, a to je uvádět lid pod svoji totální kontrolu a zcela potlačit jeho svobodu. A toto se v budoucnu fakticky stane, pokud tomu národy nezabrání a nebudou proti tomu otevřeně klást odpor. A ještě je nutno povědět toto: Pokud ona část neonacistů, která dřepí ve vládě, osočuje poctivé lidi v populaci jako pravicové extremisty a poštvává lid proti nim jen proto, že chtějí pro obyvatelstvo a zemi to správné a dobré, tak by se měl sám lid postarat o to, aby takovéto bídné a ubohé živly z vlády zmizely. Pokud bezúhonní a poctiví vládnoucí skutečně láteří proti pravicovým extremistům jako takovým a proti nesprávnosti atd. jejich smýšlení a jednání, a to v souladu se slušností a právem, pak proti tomu jistě nelze nic namítat. Je tomu totiž tak, že bezúhonný člověk žije ve cti a důstojnosti a jedná ve vědomí toho, že všechno jeho »láteření«, které vlastně představuje poučení, odpovídá všeobecně správnému i jeho osobnímu smýšlení a měřítkům jeho životního postoje. Právě tak všechno jeho »láteření« ve svém úhrnu odpovídá jeho hodnotovým představám a obsáhlé kvalitě jeho nejpravlastnějších myšlenek a způsobů chování. Tím také v tomto smyslu otevřeně projevuje i svoji osobní integritu a věrnost k sobě samému, díky čemuž vyniká jako poctivý člověk, jenž se skutečně upřímně a otevřeně chová a také jedná podle toho, co pěstuje a opatruje ve svých myšlenkách.

Části neschopných vládních úředníků nejenže dělají mnohé nesprávné věci, činí nesprávná rozhodnutí, provádějí nesprávná jednání a projevují nesprávné způsoby chování atd., ale dělají i všechno pro to, aby naprosto potlačili a zničili lidskou svobodu, a to je plánováno tím způsobem, že v budoucnu, již v blízké době, má být lidem na základě zákonných ustanovení odebrána finanční hotovost a mají být učiněni zcela závislími na kreditních kartách, k čemuž byly již zahájeny více než jen prvotní kroky a tyto kroky jsou činěny ve stále větším rozsahu. Většina populací se tomu již hlupácky a omezeně přizpůsobila a dále se nad tím nezamýšlí, a proto mají banky a také vlády velmi snadnou práci a mohou svobodu lidí stále více omezovat tak, že ji lidé nezákladněji měrou ztratí a budou voděni na ručičku a poručníkování více, než tomu kdy bylo v době zeměpanských správců. Leč o tom většina lidstva nepřemýšlí, ale nechává si hloupě a přitupěle, bez jakéhokoliv přemýšlení a bez »mručení«, všechno líbit, a tudíž je stále snazší si ji poručnický podmaňovat shora.

Co se bude odehrávat vinou AI, resp. umělé inteligence, to bude celkově vzato totéž, co jsem již pověděl v souvislosti s nadcházející ztrátou lidské svobody. Avšak ani o to se většina lidstva vinou své lhostejnosti nestará. A tak je již předem dané a jasné, že AI bude »až do krve« kontrolovat každého člověka a nakonec jej bude nevyhnutelně dirigovat a vposled povstane proti lidstvu. Je logické,

že původci a podporovatelé AI, jakož i nadšenci a fanatici do ní, toto vehementně popírají, ale nikdo z nich se není schopen ani sebemeně zamyslet nad tím, co bude vinou AI přinášet bližší a daleká budoucnost.

Ptaah To bys měl speciálně zvýraznit, až budeš vyvolávat a sepisovat náš rozhovor, neboť to, co zmiňuješ svými slovy, odpovídá tomu, co ... **Avšak kromě toho, že jsou všichni ti váleční vůdci zločinci, jak jsi řekl, musí být nazváni zločinci i ti jedinci ze světové stínové vlády, kteří vždy v Davosu utajeně organizují své tajné setkání. Na toto setkání dohlíží těžce ozbrojená policie a také vojáci, jejichž počty jdou do tisíců, přičemž jsou dokonce na budovách rozmisťováni ostrostřelci, jak vyplynulo z našich pozorování a šetření. Všechny výdaje vynakládané na zajištění této bezpečnosti stojí podle našich propočtů velmi mnoho peněz, přičemž všechny vznikající provozní náklady suma sumárum odhadujeme, dle švýcarských poměrů, na zhruba 12 až 14 miliónů švýcarských franků. Tito superboháči – jednotliví z nich disponují stamiliardovými majetky a spravují vždy četné bilióny vydělané superkoncerny – pracují v utajení a i jejich setkání v Davosu jsou tajná, a proto nejsou švýcarskému lidu a rovněž ani celé světové veřejnosti uváděna ve známost. Ono přísně tajné setkání této vskutku malé skupiny superboháčů se koná v jedné zadní soukromé místnosti kongresového centra, v níž své tajné setkání pořádají. Oni tvoří onu mocenskou elitu, která je coby malá skupina superbohatých na cestě k tomu vytvořit nový světový řád a v tomto ohledu s pomocí svých temných sítí již všeličehos dosáhli. Tak tomu je a krom toho jsme zjistili, že jsou prováděny zlé a kriminální intriky ze strany organizací OPEC¹ a IOGP², které takřkajíc jako tajný energetický svaz spolupracují s Evropskou unií, která působí v Bruselu. A to činí zlým způsobem tak, že s pomocí vysokých miliónových obnosů pracují proti ochraně klimatu, která budí pozornost na celém světě a za niž se pořádají i veskrze vážně míněné demonstrace. Různé obří koncerny těžící zemní olej, resp. ropu a zemní plyn nemají zájem o to, aby protesty a demonstrace za ochranu klimatu začaly přinášet skutečný efekt, neboť jejich zájem spočívá v tom, aby těžba ropy a zemního plynu pokračovala neumenšeně dále, na čemž se tajně podílí – na základě tlaku těchto organizací těžících ropu a plyn – také Evropská unie, přičemž protékají i závratné sumy peněz.**

Billy To vím, neboť se Sfath js... ... Ale říkat k tomu více patrně nemá smysl, neboť na to, co je říkáno a vysvětlováno, dá beztak jen menšina. Většina pozemského lidstva se jednoduše tváří jako hluchá a ignoruje záměrně vše, co se říká a vysvětluje ve všech ohledech, pokud to není v souladu s náboženskou vírou. Avšak to, co jsi vysvětlil označím i tučným písmem, nicméně nyní bude patrně lepší, když o tom již nic dalšího neřekneme a když se obrátím k jiným, a navíc důležitějším věcem. A tak chci dnes zaprvé uvést do diskuze následující, a to aniž bych politikařil nebo se zabýval politikou, což přece ani jindy nikdy nedělám, jelikož vždy jmenuji jen to, co je skutečně a fakticky dáno. Politizování mi není po chuti, neboť zůstávám vždy neutrální a neopovažuji se mít vlastní politické mínění, ale reprodukuji pouze to, co vidím a co můžu pozorovat; k tomu mohu na základě logiky, rozumu a zdravého úsudku možná říci formou neutrální rady něco, co by mohlo být správně uděláno. Avšak takovéto rady jsou vskutku vždy pronášeny neutrálně a lidé se jimi mohou řídit, anebo nikoliv. A ty se zakládají vždy a v každém případě na tom, že nikdy nemám žádné mínění, ale čistě ve vztahu k realitě pozoruji, rozeznávám a zjišťuji a také přesně vnímám všechno to, co ve skutečnosti probíhá a co se děje a odehrává, a také to, jak se vše v realitě udává a má. K tomu není nutně potřebné mít mínění, ale jen postihovat realitu a ústně či písemně ji reprodukovat pomocí vhodných vysvětlení a slov.

Co je pro vládu a bezpečnost Švýcarska ve vztahu k jeho neutralitě tolik důležité, k tomu něco naprosto jasně a zřetelně napsal Christian Frehner, stejně jako někdejší spolkový rada Blocher, který byl žel vládními Pseudošvýcary vyštván ze Spolkové rady. To proto, že hájil Švýcarsko, mluvil na rovinu a říkal,

1 Organizace zemí vyvážejících ropu; pozn. překl.

2 Mezinárodní asociace producentů ropy a plynu; pozn. překl.

co se ve vztahu k neutralitě nedělalo a nedělá správně, co jí neodpovídá a co ve skutečnosti představuje. To je něco, co oni provinilci, a tedy právě ti spolkoví radové ve spolkovém městě Bernu nepobírají, stejně jako ani dotyčné části jejich provinilých a neschopných spoluvládncůch v Národní a Stavovské radě, a tak tu ledabyly působí nepočestní a naprosto neschopní vládnoucí. K tomu dochází proto, že ti naprostí nezpůsobilci a neschopníci navzdory svému věku myslí hloupě, a tedy nikoliv reálně, stejně jako mnozí z těch mladých rádoby politiků, těch Mladých socialistů obojího pohlaví. Tato sorta vládních chybovatelů tvořená živly, které zcela očividně nevědí, co neutralita znamená, ta se prosazuje se svými vlastizrádnými ambicemi a vítězí, protože dokáže poctivé činitele doslova »překecat«. Tyto odporné elementy se chtějí paktovat s »cizími mocnostmi«, jako právě s diktaturou EU, a chtějí dokonce přebírat její zákonodárství a podřídít Švýcarsko jejímu bezpráví. A jelikož ty vskutku opravdové a poctivé Švýcarky a Švýcaři tvoří ve vládě zjevně menšinu, tak nemají vůbec šanci se prosadit proti těmto nepoctivcům, a tedy právě proti těm mizerným živlům, které tedy ty schopné vládní činitele jednoduše natolik utlačují, že je svými kecy »zadupávají do země«, načež se musejí podvolit a nutně souhlasit se vším, co tihle nepoctivci tímto způsobem prosazují. O tom pak hnusně rozhlašují, že jde o »demokracii«, a tvrdí následně lživě švýcarskému lidu, že se ve všem postupovalo pokojně, po právu, a tedy právě demokraticky a že bylo vše i tímto způsobem usneseno. Že však pravá demokracie není postavena na tom, aby při volbách nebylo připuštěno »vítězství« většiny, pokud existovaly protihlasy, to je protismyslné a chybné, neboť jeden jediný hlas má při volbách touž hodnotu jako hlasů 1000 nebo jako hlasy v jakémkoliv jiném počtu. Pravá demokracie se tedy zakládá na tom, že při volbách musí platit naprostá jednotnost, takže v nich nevyhrává většina. Ve skutečné a pravé demokracii může být právoplatná, a tedy i povolená pouze absolutní jednotnost všech hlasů, kromě níž může být dovolena jen naprostá absence názoru, resp. úplné zdržení se hlasování. Jsou-li však prováděny volby, při nichž vyhrává většina, tak to naprosto neodpovídá hájení a zachovávání demokracie, ale většinovému volebnímu systému, jenž nemá s výkonem demokracie absolutně nic společného, a dokonce se mu ani nepodobá.

Budeme-li slovo demokracie chápat v jeho původním významu, tak nevyplývá z jazykového hlediska jednoduše ze starořeckého kompozita, které se objevilo zhruba v roce 450 před Jmmanuelem (alias Ježíšem), to jest ze složeniny slov »demos«, tedy lid, a »kratos«, tedy moc, síla, vláda. Ve skutečnosti tento pojem vznikl a byl utvořen již o tisíciletí dříve, totiž před asi 11 000 lety v oblasti, jež se dnes nazývá jihovýchodním Tureckem, a sice lidmi, kteří byli v zásadě lovci a sběrači, již se usadili a začali provozovat polní hospodářství. To ještě vím, protože jsem tam byl se Sfath u jedné velké skupiny lidí, kteří při společné práci namáhavě budovali kamenná stavení. Všechny práce a usnesení činili společně, tedy právě úplně vše, což nazývali – už si na to přesně nevzpomínám – pojmem »Orlakta« nebo podobným, který mi Sfath z jejich řeči přeložil ve významu »společně«. Jeho smyslem bylo, že všichni spolupracovali, všichni společně činili usnesení a vše dělali a prováděli atd. pospolitě. Když s těmito lidmi Sfath hovořil, tak mu řekli, že všechno zvládají a tvoří jen při naprostém souhlasu všech zúčastněných, aniž by třeba jen jediný člověk byl proti. Prý to dělali tak, že když nastane takováto situace, tak nějaký návrh, plán či požadavek atd. nejsou schváleny vlivem bytí jen jednoho člověka a dotyčná žádost je pak právě odložena ad acta. To jsem si po celá ta léta nechával pro sebe a mlčel jsem o tom. Vyprávěl jsem o tom jednou důvěrně jen jednomu mladému muži z Německa, když ohledně jednoho článku v německém časopise – jak se nazýval, to již nevím –, jemuž H. Sch. »zaprodal« mé fotky, přišel ke mně na počátku 70. let do Hinwilu. Jmenoval se Keller, to ještě vím, jeho domácké jméno bylo Klaus nebo tak, bylo mu tak kolem 20 let a velice se zajímal o UFO. Když jsem mu ale řekl, že Plejaren s nimi nemají nic společného, stejně jako ani já, tak chtěl jenom vědět, kde v tom jihovýchodním Turecku jsem byl se Sfath u těch lidí, kteří všechno vyřizovali pospolitě. Potom jsem o něm už nic neslyšel, ale o mnoho let později – bylo to ke konci 90. let nebo na počátku 21. století, už to přesně nevím – se pak snažil vypátrat mé telefonní číslo a zavolał mi. Povídal, že na mě nezapomněl a že po všechna ta léta sledoval, co se kolem mě dělo, a že spolu s ..., která mu prý poskytuje všechny informace, o čemž však nemám nic uvádět ve známost. Důvod, proč jsem měl a i nadále mám držet jazyk za zuby, mi vysvětlil tak, že paní ... Nu ano,

říkal každopádně, že na základě mých údajů našel někde v jihovýchodním Turecku skutečně staré zdi, jedno místo s názvem Görlik nebo tak, ale já už to jméno přesně nevím, a to bylo prý to místo, kde jsem byl spolu se Sfath. A to, co jsem tomu mladému muži v Hinwilu vysvětloval, tedy právě ten pojem »Orlakta«, který mi byl tehdy před asi 11 000 lety jmenován, se prý jako takový rozšířil, a byl dokonce o tisíce let později stále znovu pozměňován, zůstal v jiných jazycích a dle svého smyslu zachován a byl pak nakonec uchopen v Mezopotámii a pak i mnohem později, asi 500 let před Immanuelem (Ježíšem), v antickém Řecku a později i přenesen do Evropy, kde vstoupil ve známost jako »demokracie«. Toto ten muž dle svých slov důkladně zkoumal a chce o tom prý jednou napsat knihu, nicméně bude o tom moci něco povědět až tehdy, když bude schopen pro to poskytnout plné důkazy. Co má v tomto ohledu ve svém vlastnictví, to pro něj uchovává paní ..., ale on počítá s tím, že bude potřebovat ještě 20 nebo 25 let k tomu, aby shromáždil a vybádal všechna data. Uvedl mi pak také ještě adresu paní ..., s níž jsem byl schopen se spojit, avšak on mne žádal, abych nikdy oficiálně nezmiňoval její jméno, protože ... Žel jsem ji však už o 2 měsíce později nemohl víckrát telefonicky zastihnout, a proto jsem ji chtěl s Marcelem Hirtem osobně navštívit a dozvěděl jsem se, že on a její muž měli ve Francii smrtelnou autonehodu. Tím skončil i kontakt s Kellerem, o němž jsem dodnes už nic neslyšel, neboť pozůstalá dcera té paní ... o ničem nevěděla.

Když budu nyní dále hovořit o pojmu demokracie, tak musím povědět, že tedy původně pochází od prvotních »sedláků«, kteří žili zhruba před 11 000 lety v jihovýchodním Turecku, a od té doby, co »zdomácněl« v antickém Řecku, z něj vyplynul význam »lidová vláda«, což znamená, že v demokratickém státě je státním suverénem výhradně lid, který drží v každém ohledu nejvyšší státní moc. Všechna politická rozhodnutí jsou tedy činěna pouze na základě jednotné vůle populace, avšak nikoliv na základě vůle většinové, resp. nikoliv na základě většiny hlasů, a proto třeba i jen jediný protihlas volbu zneplatňuje.

Ptaah Podle našeho smyslu znamená demokracie nepochybně to, co jednoznačně vyjadřuje, tedy že při volbě musí vládnout výlučně, a tedy absolutní jednotnost všech volebních hlasů. Současně je však naprosto oprávněné a přípustné zdržet se hlasování, avšak před volbami není přípustná, a nesmí tudíž probíhat propaganda ve prospěch kladného či záporného hlasování, resp. ve prospěch volby ANO či NE nebo jakékoliv jiné ovlivňování, neboť každá hlasující osoba má povinnost odevzdat svůj hlas, a tím vyjádřit své vlastní rozhodnutí, na základě naprosto samostatné, myšlenkové deliberace³.

Billy To jsem se v tomto smyslu směl naučit i u Sfath. A ten říkal a vyučoval mne tomu, že na Zemi představuje každá údajně svobodná, resp. liberální demokracie lež a podvod na populacích a odporuje tomu, co by mělo být fakticky a vpravdě dáno. To, jak se to celé vykristalizovalo podle chybných světských muštrů pozemských národů, je zcela chybné, neboť k pravé demokracii patří naprosto všeobecné a svobodné, avšak nikdy tajné volby, jež na Zemi běžně probíhají v podobě údajných demokratických voleb a v podobě tajných vládních a jiných tajných voleb. Při nich také platí, že o výsledku ANO či NE rozhoduje rozdělení lidové vůle na menšinu a většinu, a tudíž v tomto ohledu musí být zvýhodněna, resp. musí vyhrát většina, zatímco menšina musí zákonitě prohrát. V demokracii určuje státní moc, ale i zákonodárství, vládní úředníky a jurisdikci výhradně vůle lidu. A není dovoleno, aby vládnoucí disponovali povolením – ať už jakéhokoliv druhu – dosazovat jakékoliv osoby do úřadu vlády, neboť k tomu je v demokracii dle lidové vůle oprávněn pouze lid, což jedině garantuje a zajišťuje jeho základní práva.

Nuže, co se týče a dotýká toho, co jsem již říkal, tedy že nepoctiví vládnoucí, kteří přetrumfovávají všechny počestné činitele a »štvavě« působí proti jejich smýšlení, aby odporným způsobem prosazovali své bezprávi, tak to se teď opět odehrálo a prokázalo v diktatuře EU. A to špinavě ohledně toho, že Viktor

3 **Deliberace** je proces při kterém dochází k promyšlenému rozvážení všech možností, obvykle před hlasováním. Deliberace zdůrazňuje použití logiky a rozumu na rozdíl od boje o moc, kreativity nebo dialogu; pozn. překl.

Orbán, maďarský premiér, blokoval finanční příspěvky Zelenskému, které mají sloužit tomu, aby se mohlo pokračovat v té nesmyslné a podivné čtvrté světové válce – a skutečně se o světovou válku jedná, neboť asi 50 států, tedy zhruba 1/4 všech zemí světa, se stranně a zaujatě nepřímou zapojuje do tohoto konfliktu na straně Zelenského, resp. Ukrajiny, tím, že jí dodávají zbraně, munici a peníze. Nyní byl Orbán vládnoucími z diktatury EU »překecán« a »přesvědčen« k tomu, aby se vzdal svého odporu proti »daru« Zelenskému ve výši asi 50 miliard eur za účelem války – a to právě proto, že se podařilo Orbána koupit a byla v něm vzbuzena »povolnost« velkou miliardovou sumou v eurech. Co se však týče toho článku od Christiana, tak ten píše následující, což si tu, prosím, můžeš přečíst:

Pacient Švýcarsko – recepty na uzdravení

Vypracoval Christian Frehner, Švýcarsko

Nové Švýcarsko před 200 lety

Na **Vídeňském kongresu**, jenž se konal od 18. září 1814 do 9. června 1815, byly při účasti evropských mocností stanoveny hranice Švýcarska, jež jsou platné do dnešního dne.

Při takzvaném **Druhém pařížském míru** z 20. listopadu 1815 se signatářské státy zavázaly k tomu, že budou garantovat neporušitelnost a nezávislost Švýcarska uvnitř těchto hranic. Na oplátku se samo Švýcarsko zavázalo k tomu, že bude při budoucích konfliktech zůstat **neutrální**.

Ve Švýcarsku následovala **restaurace** (obnova) se vznikem **Spolkové smlouvy**, za účasti mocností, jež byly na existenci Švýcarska zainteresované. Tato Spolková smlouva představovala mezinárodněprávní základ Švýcarského spříseženství roku 1815. Tento velmi prostý **Základní zákon** měl až do roku 1847 tvořit jeho státoprávní bázi.

Otevřeným a nevyřešeným bodem sporu byla otázka Sonderbundu (»Oddělené aliance«). Ta vedla roku 1847 k Sonderbundské válce a roku 1848 vposled k nahrazení Spolkové smlouvy Spolkovou ústavou. Sonderbundská válka byla **občanskou válkou ve Švýcarsku**. Trvala od 3. do 29. listopadu 1847 a představovala **poslední vojenský konflikt na švýcarském území**. Jejím výsledkem bylo to, že na základě **Spolkové ústavy** z 12. září 1848 bylo Švýcarsko **ze svazu států sjednoceno ve spolkový stát**.

Okolnost, že Švýcarsko přežilo obě světové války více méně beze škod, je nutno připsat hlavně jeho praktikované neutralitě, kterou válečné mocnosti respektovaly.

Neutralita Švýcarska

Neutralita je pojem a stav, jenž je absolutní, což znamená, že ji nelze relativizovat. Také těhotenství je takovým absolutním pojmem, neboť žena je buď těhotná, nebo nikoliv. Vykonávat neutralitu značí nepřiklánět se v žádném ohledu k žádné straně. Neutralita předpokládá, že bude platit trvale a nepřetržitě, a že tedy nebude používána případ od případu. Přivrhovat se jakýmkoliv způsobem k nějaké straně, třeba i jen minimálně, je prohřešek proti neutralitě, která je tím automaticky ničena. Neutralita v nějaké vymezené oblasti, např. na státní nebo soukromé úrovni, platí tedy plně, bez výjimek a trvale.

Při mezinárodních stycích států se rozlišuje mezi neutralitním **právem** a neutralitní **politikou**. To vede k relativizaci neutrality, a tedy k tomu, že je vyřazována z platnosti a mařena, popř. k předstírání falešných skutečností, resp. k sebebodvodu. Faktem je, že kdyby se všechny státy Země chovaly ke všem ostatním neutrálně, tak by neexistovaly mezistátní války, a byly by konečně vytvořeny plodné podmínky pro »mír na Zemi«, po němž již tisíce let mnozí lidé touží.

Skutečně praktikovaná a komunikovaná neutralita by pro Švýcarsko znamenala následující:

- Neuvalovat sankce;
- nedodávat zbraně válčícím stranám;

- nebýt členem v paktech, které se zaměřují proti jiným státům atd. a které by omezovaly svobodu vlastního rozhodování;
- nevměšovat se žádným způsobem do daných poměrů a záležitostí jiných států.

Neutralita ovšem připouští, aby byly na konkrétní žádost vzájemně znesvářených zemí prováděny zprostředkovatelské mise (»mediace«). Je rovněž dovoleno po oficiální žádosti vyvíjet poradenskou činnost.

Vstoupit s nějakou jinou zemí do federace a současně si zachovávat neutralitu předpokládá, aby byly oba státy po stránce zákonodárství, financí a svobody atd. na kvalitativně stejně vysokém stupni vývoje.

Švýcarská neutralita na státní úrovni neomezuje hospodářské vztahy, ale výslovně je připouští, pokud budou uzavřeny bilaterální dohody na bázi rovnoprávného postavení obou stran.

S neutralitou jsou rovněž slučitelné i mezinárodní obecně prospěšné a sportovní vztahy, pokud jimi nejsou sledovány politické účely.

Je samozřejmé, že jí rovněž nejsou omezovány názory a mínění všech soukromých osob v otázkách tuzemských a zahraničních událostí.

Budiž tu uveden také myšlenkový podnět, že praktikovaná neutralita by na soukromé úrovni předešla mnoha nesvárům, utrpení a nouzi, ba dokonce vraždám a předčasným úmrtím.

Tím, že se Švýcarsko na jaře roku 2022, v souvislosti s válkou na Ukrajině, zúčastnilo sankčního režimu aliance západních mocností (NATO/USA a EU) proti Rusku, byla jeho neutralita nejen poškozena, ale zničena. Oficiální Švýcarsko se obrazně řečeno samo střelilo do kolen a odhaluje před celým světem neschopnost své vlády, přičemž se nyní jako pes žebrající o uznání tulí k nohám »pánů Západu«.

Tvrzení USA, Velké Británie a EU atd. o tom, že ve válce na Ukrajině je bráněna demokracie západního hodnotového společenství, plyne z mentálního stavu, jenž je trefně líčen v pohádce Hanse Christiana Andersena jménem »Císařovy nové šaty«. Navíc je očividné, že EU jednoznačně není demokracie, nýbrž mocenskopolitická byrokratická diktatura, neboť s výjimkou eunušského Parlamentu EU není ani jediné unijní grémium legitimizováno přímou volbou lidu. Co se týče organizace NATO, o níž bude níže v textu ještě řeč, tak ta představovala svaz států, jež po poslední světové válce založily z iniciativy Harryho S. Trumana Spojené státy jako **obraný** pakt proti komunismu, avšak ten se po rozpadu Sovětského svazu na počátku 90. let proměnil v globálně působící pakt **útočný**; NATO z realistického pohledu představuje žoldnéřskou armádu USA, pod jejíž záštitou parazituje, resp. vazalsky spolupůsobí mezitím asi již 30 zemí od Islandu až po Turecko.

Přímá demokracie Švýcarska

Výlučným znakem Švýcarska v mezinárodním srovnání je kromě statusu neutrality, jenž byl donedávna uznávaný na celém světě, také takzvaná »přímá demokracie«. Tento pojem v sobě zahrnuje skutečnost, že ve Švýcarsku je suverénem, resp. výslovným »šéfem« hlasující lid, jenž představuje politickou instanci, která tvoří, resp. schvaluje zákony a ústavu. Jelikož ale nemůže volit nebo odvolávat Spolkovou radu, to jest takzvanou exekutivu, resp. švýcarskou vládu, a ani členy soudů na spolkové úrovni či státní tajemníky atd., tak »zvláštní případ Švýcarsko« nepředstavuje pravou demokracii, nýbrž v nejlepším případě **polodemokracii**. Přesto má však švýcarské obyvatelstvo, na rozdíl od všech ostatních zemí světa, právo určovat, měnit či rušit ústavní a zákonné články na základě **iniciativ a referend**. Krom toho se v politickém Švýcarsku vyvinula zvyklost zapojovat do vlády podílově největší politické strany (»konkordance«), což zaručuje jistou vládní stabilitu, což tvoří rozdíl oproti jiným zemím, v nichž funguje opoziční systém spojený s ustavičnými personálními změnami ve vládě, jež narušují dlouhodobou konstruktivní práci.

Anamnéza

6. prosince 1992 hlasovaly lid a stavy (= kantony) Švýcarska nanejvýš těsně proti vstupu země do Evropského hospodářského prostoru (EHP), a sice v poměru 50,3 % ku 49,7 % hlasů, a 18 kantonů ku 8. Tomuto hlasování předcházelo, že politický establishment a hospodářské svazy vykreslovaly hrozný scénář. Švýcarskému obyvatelstvu se hrozilo tím, že odmítnutí žádosti o vstup bude mít prakticky za následek ekonomické zruinování země a návrat do dřívější chudoby.

Díky protikampani malé skupiny kolem švýcarského politika století, Christoha Blochera, se podařilo pokusu o vstup zabránit, což mělo za následek, že se Švýcarsko doposud (na počátku roku 2024) nestalo členem ani Evropského společenství (ES), ani Evropské unie (EU) a je na tom po stránce ekonomiky, společnosti a svobody znatelně lépe než všechny země EU. Z malování čerta na zeď se vyklubalo prázdné žvanění a pokus o manipulaci ze strany tuzemských »elit« (»politické klasy«). A jak mezitím vešlo ve známost tím, že byly po 30 letech utajování uvolněny protokoly Spolkové rady, tak lze její tehdejší chování naprosto právem hodnotit jako hanebné, zbabělé a vlastizrádné. Tehdy šlo o vstup do EHP, což měl být jakýsi »tréninkový rozběh ke vstupu do ES«, a žel jsou teď již delší dobu ve vysokých politických a hospodářských funkcích opět lidé, kteří švýcarskou populaci svádějí novými hrozebnými scénáři a používáním takzvané salámové metody⁴ ke vstupu do diktatury EU (a někteří dokonce zákeřně i ke vstupu do »spolku podporujícího války« jménem NATO).

Stát jako živoucí organismus

Stát představuje ohraničenou oblast na povrchu zemském, která v sobě v běhu dlouhých či krátkých časových údobí – často na základě válečných akcí – pojímá lidi stejných či rozdílných jazyků, tradic, náboženství, tělesných znaků, způsobů života a kultur a se stejnými či různými technickými (aplikačními) možnostmi a skýtá jim domovinu jakožto národu a zemi.

Stav státu se odvozuje od rozličných faktorů, jako je mj. klima, ekosystém, přírodní zdroje, vzdělávací systém, kultura, smysl pro společenství, civilizační pokrok, věk dožití, zdravotní zabezpečení atd. Stát lze označit za zdravý, pokud je blaho jednotlivce v souladu s blahem obecným, pokud jsou finance obecně v pořádku, pokud v populaci vládne vysoká spokojenost s rovnováhou mezi soukromou a veřejnou sférou, pokud je plně respektována, resp. nenarušována svoboda projevu, pokud silnější pomáhají slabším, pokud lidé praktikují ctnosti v podobě vlastní odpovědnosti a pracovitosti a pokud je přítomno jen minimální kriminální jednání, které je důsledně stíháno a trestáno.

Ohrožení zdraví

Zdraví každého organismu je ohrožováno jak zvenčí, tak zevnitř. V případě »pacienta Švýcarsko« plyne **exogenní** ohrožení z mnoha různých zdrojů, z nichž tu krátce uvedu dva nejnebezpečnější v jejich několika málo aspektech:

- EU: V úhrnu všech svých členů tvoří takzvaný vnitřní trh a eurozónu. Z důvodu rozdílných hospodářských struktur a předpokladů států při jejím založení a v rámci jejích rozšíření a také z důvodu mizerného hospodaření a nerealistických vizí (euro atd.) se EU blíží k ekonomickému a politickému fiasku. Kupy dluhů se prudce vrší a situace spěje ke státním bankrotům. Jelikož Švýcarsko, nečlenská země EU, v srdci Evropy využívá svůj volný ekonomický a zákonný prostor a daří se mu hospodářsky (ještě) lépe, tak probíhají s pomocí vyděračských výhrůžek pokusy o to si Švýcarsko podmanit, popř. přivtělit jako dobrého a spolehlivého plátce.
- USA: Odhalení skutečněá Julianem Assangem a Edwardem Snowdenem dokazují, že angloamerická chobotnice tajných služeb implantovala svá chapadla jako dodatečnou »nervovou soustavu« nejen do »nepřítele«, ale i do svých »přátel« (legendární byly odposlechy mobilního telefonu Angely Merkelová Američany). Právě tak americké internetové a technologické koncerny, úzce spojené s tajnými službami USA, infiltrují pomocí softwaru i hardwaru veškeré komunikační systémy na celém světě. Současně USA od tohoto faktu opovážlivě odvádějí pozornost tím, že rozhlašují, že ohrožení ze strany Číňanů a Rusů představuje »hrozbu pro svobodný demokratický svět«. Současně již léta probíhají z USA útoky na finanční lokalitu Švýcarsko a je do ní neoprávněně zasahováno (majetky s nedohledatelnými vlastníky, bankovní tajemství ...), přičemž o »finančních skrýších« ve vlastní zemi (Delaware atd.) se zarytě mlčí. Na organizaci NATO, o níž jsem se již zmínil, je nutno z hlediska jejího fungování nahlížet jako na přívěsek ozbrojených sil USA, protože Amerika si jednak vybírá oblasti vojenského nasazení, resp. válečné oblasti, a jednak má při akcích velení a všechno koordinuje a z velké části financuje.

4 **Salámová metoda** je označení pro praxi či taktiku, kdy se kontroverzní či obtížné cíle, řešení a požadavky, které by se celkově prosazovaly jen těžko, nebo by byly zcela neprůchodné, rozdělí na malé dílčí krůčky a prosazují se postupně; pozn. překl.

Endogenní ohrožení Švýcarska lze rovněž vykreslit na několika příkladech:

- Jako tomu bylo roku 1992 v době před hlasováním v otázce vstupu do EHP, tak i nyní opět usilují některé politicko-ideologické a hospodářské síly o to, aby Švýcarsko plíživě zavedly do EU jako částečného nebo plnohodnotného člena, resp. aby jej přinejmenším podřídily rozhodovací pravomoci Evropského soudního dvora («cizí soudci»).
- Vinou nedostatečného vzdělání a nepoužívání logiky v politických řídicích ústředích, jakož i v částech národa, se pracuje na tom, aby byly zničeny výsostné hodnoty přímé demokracie a praktikované neutrality, které vybojovali naši předci a kterými Švýcarsko vyniká. Vstup do EU by měl nutně za následek poškození přímé demokracie.
- Jednostranná propaganda a moralismus v takzvaném mainstreamovém žurnalistu a ve veřejnoprávních médiích – která produkují obrazy nepřitele, místo aby osvětlovala konflikty a události z různých perspektiv a zpracovávala je tak, aby si mohla populace udělat svůj vlastní obrázek – jen oplývají »transatlantickou slepotou vůči Strýčkovi Samovi« a představují nepřijatelnou nestydatost a odporový útok na rozum předplatitelů a plátců nucených poplatků.
- Snahy o to začlenit švýcarskou armádu principiálně a stále hlouběji do struktur NATO, odporují, jak jsem již zmiňoval, neutralitě a vedou k efektu »s nimi šel, s nimi byl chyčen, s nimi visel« při válečných intervencích, a zcela konkrétně k masivnímu ohrožení bezpečnosti Švýcarska coby válečné strany.
- Skutečnost, že se většina politických radů na spolkové úrovni zdráhá používat a realizovat ústavní a zákonné články (iniciativa proti hromadnému přistěhovalectví, zneužívání azylu, garance majetku, nedodávání zbraní válečným stranám ...).
- Horlivá předcházivá poslušnost, popř. úslužnost a podlézavost při styčích se zahraničím, zvláště s EU a Evropskou komisí pro lidská práva.
- Chybějící vůle chránit Švýcarsko jako soběstačný stát s vlastními zájmy a vystupovat odvážně a pevně.
- Zbabělost vůči zahraničí i zbabělost občanů a občanek vůči sobě navzájem.
- Moralismus, pochybná touha zračit a vyvážet své dobro a zaujatost toliko svými vlastními zájmy, namísto kooperace a snahy o porozumění názorům a životním konceptům druhých a státním formám atd.
- Slepá euforie v používání AI (umělé inteligence), útek od reality manickým, závislým chováním ve věci užívání elektronických přístrojů, které vede k mentálnímu otupování tím, že »za sebe člověk nechává myslet jiné«, místo aby sám vše promýšlel a o všem sám uvažoval.

Léčebný recept

Na rozdíl od jednotlivce stíženého nemocí či nehodou, který může ihned a přímo zahájit léčebná či ulehčivá opatření atd. (pokud vynaloží nezbytnou mentální sílu a projeví motivaci a disciplínu), potřebuje země, která se chce uzdravit ve svém vnitřním stavu, značný počet opatření, jež je nutno vzájemně uvést v soulad. Je nutno stanovit priority a naplánovat logické postupy, jejichž realizace si vyžádá svůj čas a v demokracii je nutno ji podněcovat na základě většinových usnesení. Má-li vše probíhat humánně, tak je nutno permanentně neutrálně vzdělávat hlasující obyvatelstvo o výhodách a nevýhodách, a to tak dlouho, než i tomu posledními »zaostalci« dojde, že je skutečně nutno jednat.

Obyvatelstvo je nutno vzděláváním a osvětou dovádět k poznání, že přírodní zákon příčiny a následku platí i ve Švýcarsku a že pouze uplatňováním logiky, střízlivosti, cílevědomosti a smyslu pro obecný zájem atd. může být »švýcarská bárka« vytažena z rizikových vod a uvedena do vod bezpečných. Bez obecného úsilí »mentálně vyžralé« většiny populace není léčba možná.

Léčebný recept v krátkých bodech

- A) Pravá neutralita
- B) Pravá demokracie
- C) Pokojnost a mírumilovnost
- D) Právním řádem zajištěná bezpečnost
- E) Zdravé finance
- F) Sebeodpovědnost a odolnost

A. Pravá neutralita

Poškozenou neutralitu Švýcarska je nutno na státní úrovni neprodleně znovu nastolit, a to v úplné podobě. To mimo jiné znamená toto:

- Švýcarsko oficiálně a celosvětově prohlásí, že bude s okamžitou platností permanentně vykonávat striktní neutralitu na všech úrovních a že žádá všechny země o to, aby to respektovaly.
- Všechna stávající sankční opatření je nutno neprodleně zrušit; takzvané obcházení právní praktiky nejsou dovoleny.
- Švýcarsko vystoupí z OSN, jelikož ta je zneužívána jako politický mocenský nástroj (Rada bezpečnosti, v níž mají některé státy právo veta) a představuje do značné míry debatní klub fungující na základě náboženských ideologií.
- Členství Švýcarska ve všech zaujatých, stranných politických organizacích bude ústavně zakázáno. Výjimku bude tvořit členství v organizaci, která bude následovat po OSN a kterou je nutno založit, pokud se stanou jejími členy **všechny** ostatní státy světa, pokud v ní budou mít všechny rovnocenné postavení a pokud v ní budou platit pouze jednomyslná usnesení (zdržení se hlasování je přijatelné).
- Švýcarsko vypoví členství v Evropské komisi pro lidská práva a v soudním dvoře, který k ní přísluší, a právě tak i členství v Radě Evropy. Ustanovení Ženevských konvencí budou i nadále platit.
- Bude ovšem nadále dovoleno, aby ve Švýcarsku sídlily globálně aktivní organizace jako OSN, Unicef, Olympijský výbor atd., pokud se nebudou vměšovat do jeho vnitřních záležitostí.
- Bilaterální hospodářské dohody mezi Švýcarskem a jinými zeměmi budou i nadále možné, pokud budou zájmy, práva a povinnosti smluvních partnerů vyvážené, pokud dotyčné dohody bude možné vypovědět a pokud nebude narušována právo tvorná kompetence švýcarské populace.
- Je nutno dodržovat přísné odloučení státu od náboženství, což znamená, že státní instituce nesmějí navazovat finanční ani službovou spolupráci s církvemi ani světonázorovými společenstvími atd., protože pouze tak lze zaručit neutralitu Švýcarska jako státu. Náboženství je soukromá věc – právě jako ideologie.
- Švýcarsko bude jakožto nestranný zprostředkovatel i nadále poskytovat své »dobré služby« všem zemím na jejichž žádost, tedy budou-li o to jevit zájem.

B. Pravá demokracie

Švýcarsko bude prvním státem v historii Země, který zavede a bude i praktikovat pravou demokracii. Za tím účelem je nutno patřičně rozšířit ústavu, a sice v následujícím smyslu:

- Hlasující obyvatelstvo bude na spolkové úrovni volit kromě Národní a Stavovské rady (jejichž počty budou zachovány v nynější podobě) nově i Spolkovou radu a soudy, a sice na dobu 10 let (návrh). Opětovné zvolení není možné.
- Minimální věk na spolkové úrovni k tomu, aby mohl být člověk zvolen, bude činit 40 let (návrh), aby bylo u dané osoby zaručeno, že předtím vykonávala jistou profesi a výdělečnou činnost a že má jisté životní zkušenosti.

- Postup volby do Národní a Stavovské rady bude změněn tak, aby do křesel příslušných pro daný kanton byly zvoleny osoby, které obdržely nejvíce hlasů (a sice nad rámec všech stranických mezí). Tento princip bude platit i na kantonální a obecní úrovni. Slučování soupisů (Listenverbindungen⁵) již nebude povoleno.
- Spolkovou radu bude lid volit ze skupiny osob, které odborné grémium posoudí jako schopné vykonávat vůdčí úlohu, přičemž toto grémium má být rovněž zvoleno lidem, a sice na omezenou dobu. Volba bude probíhat pouze jedinkrát. Bude zvoleno 7 osob s nejvyšším počtem hlasů.
- Soudcovští kandidáti mají být rovněž prověřeni odborným grémiem z hlediska své způsobilosti k výkonu funkce, přičemž toto grémium má být rovněž, na omezenou dobu, voleno lidem. Volba však nebude prováděna tímto grémiem, nýbrž losem, jelikož lidu chybí nezbytná expertiza.
- Po skončení politické reorganizace budou zrušeny politické strany, protože hlavní zásadou je v každém ohledu blaho Švýcarska coby sociálního a soběstačného státu, a nikoliv ideologické a náboženské dílčí zájmy.
- Zvolené osoby budou sloužit pouze blahu celkové populace. Po opakovaném provinění je nutno danou osobu neprodleně zprostit úřadu, a na její místo má být dosažena náhrada z posledních voleb, to jest osoba z řad nezvolených kandidátů, která dostala nejvyšší počet hlasů.
- Bude platit, stejně jako doposud, princip subsidiarity, což značí následující: Co může být uspořádáno a rozhodnuto na obecní úrovni, to se na ní uspořádat a rozhodnout má, tedy v oblasti přímého vlivu lokálního hlasujícího lidu.

C. Pokojnost a mírumilovnost

Ozbrojenou neutralitu Švýcarska, která byla doposud směrem do vnitra i do zahraničí propagována, je nutno přeměnit, popř. vyvinout **v neutralitu neozbrojenou**.

1) Odůvodnění

- Země bez armády je zemí, v níž vzájemné pokojné soužití lidí neprobíhá pouze symbolicky, nýbrž příkladně. Takovéto rozhodnutí lidu je znamením jeho síly a svědectvím jeho humánní vyzrálosti, a nejedná se o utopické blouznění ani slabost.
- Země bez armády je zemí, které nehrozí nebezpečí, že bude zničena cizí armádou, neboť kde není vykonávána ozbrojená obrana, tam je nesmyslné bořit. Tento princip se zakládá na logice, že vojenská obrana při vojenském útoku zvenčí zaručuje destrukci, smrt a nouzi ve vlastní zemi. Z realistického pohledu je švýcarská armáda tak jako tak příliš malá a neschopná ubránit se masivnímu útoku svými leteckými a raketovými zbraněmi. A kdo »koketuje« s myšlenkou gerilového boje v hustě osídlené oblasti Švýcarska, ten by si měl uvést na paměť obrázek »Pásma Gazy«.
- Pravděpodobnost, že jedna ze sousedních pěti zemí napadne a bude chtít obsadit Švýcarsko, je krajně nepatrná.
- Navzdory realitu zamlžující propagandě v »západním hodnotovém společenství« (včetně jeho tisku), která je založena na rusofobii a mentalitě studené války a která Rusku podsouvá imperiální chování (dobyvačné choutky), je pravděpodobnost, že by Rusko napadlo a chtělo obsadit skutečně neutrální, nestranné Švýcarsko, z realistického pohledu prakticky nulová, a to z následujících důvodů: Zaprvé, Rusko není Sovětský svaz, který se po světové válce v rámci Varšavské smlouvy nikoliv bez důvodu vymezoval vůči »západním vítězným mocnostem«; zadruhé, Rusko není imperiální zemí tak, jako jí jsou USA, jelikož je při obrovské ploše svého území a se svými četnými národy dosti zaměstnáno samo sebou, aby

5 Tento pojem znamená, že při proporcionální volbě je spojeno vícero volebních návrhů, k nimž se při prvním sčítání přistupuje jako k jediné kandidátní listině; pozn. překl.

vše pokojně udržovalo pohromadě a chránilo své hranice; zatřetí, Rusko je po stránce energie, rud a zemědělství atd. prakticky jedinou soběstačnou zemí světa, a může tedy existovat nezávisle na jiných zemích; začtvrté, Rusko není personálně vůbec schopno svojí vojenskou infrastrukturou plošně obsadit a kontrolovat evropské země, a to zvláště i proto, že přes 90 % ruského obyvatelstva patrně nemluví ani německy, anglicky, francouzsky či španělsky atd., což trvalou okupaci Evropy předem znemožňuje; zapáté, Rusko pochopitelně netoleruje americké rakety v »nárazníkové zóně« podél svých hranic, od Finska přes Ukrajinu a Gruzii až po Kazachstán a dále, stejně jako by ani USA nikdy netolerovaly, kdyby Čína nebo Rusko rozmístily své rakety v Mexiku nebo v Kanadě.

- Vedlejší poznámka: Válka na Ukrajině představuje jistý druh válečné anomálie, neboť v porovnání s oběma světovými válkami, s následujícími válkami vedenými USA/NATO (v Koreji, Vietnamu, Libyi, Afghánistánu, Iráku, Sýrii, Srbsku, Somálsku ...) i se současnou válkou na Blízkém východě nemusí poprvé a výjimečně platit největší krvavou daň civilní obyvatelstvo (»kolaterální škody«), nýbrž vojáci na obou stranách. Důvod spočívá v tom, že Rusko nevede válku proti ukrajinské populaci a očividně si nechce přivtělit celou zemi, ale bojuje proti zkorumpovanému »banderovskému režimu« a jeho »o zbraně žebrajícímu prezidentovi«, kteří usilují o členství v NATO, což by znamenalo rakety na ruských hranicích. Tuto zástupnou válku mezi NATO a Ruskem na Ukrajině, která je spjata s masivními jednostrannými dodávkami zbraní, propagandou a sankcemi v dosud zcela nebyvalém rozsahu atd., lze skutečně označit za podivnou a nekonvenční světovou válku.
- Kdyby nastal nepravděpodobný případ, že by bylo Švýcarsko přece jen obsazeno nějakou cizí mocností, tak lze s jistotou říci, že by to nebylo natrvalo, což dokazuje historie: Jakákoliv velmoc, popř. dobytá mocnost dosáhla vždy svého zenitu a následně zchátrala a vytratila se. Hloupý výrok »raději smrt než nesvoboda« svědčí o ideologickém fanatismu a chybějící sebeodpovědnosti ve vztahu k vlastnímu životu, neboť nakonec se v prvé řadě počítá svoboda myšlení, to jest vnitřní svoboda, která funguje i tehdy, když jsou všude kolem budovány zdi a stavěny mříže.
- Kdo pozoruje celkovou politickou situaci na Zemi bez mentálních klapků na očích (tato situace je ovšem ve své mnohvrstevnatosti stěží kompletně postihnutelná), ten vidí jasné známky toho, že vzniká multipolární svět zemí, že USA civilizačně upadají, že probíhá ekonomicko-politický proces chátrání diktatury EU, a že také explozivně roste nespokojenost v populacích kvůli neschopným a ideologicky prosáklým vládním figurám. A okolnost, že výhružné kulisy NATO budou z dlouhodobého hlediska strženy, bude nevyhnutelná, když zohledníme nastávající totální vojenskou porážku západních mocností na Ukrajině.

2) Opatření

- Švýcarskou miliční armádu je nutno postupně odbourávat a přetvořit v pomocnou a před katastrofami chránící organizaci, která bude v budoucnu kompetentně a účinně nasazována při přírodních katastrofách, jež je nutno očekávat.
- Oficiálně ozbrojené zůstanou policejní a hraniční síly, jež budou příslušné za ochranu švýcarské populace a budou k tomu ze zákona jasně oprávněné a odpovědné. Tyto ochranné síly mají být z hlediska organizačního, početního a hmotného vedeny v závislosti na dané ohrožující situaci a na dané potřebě zajištění pořádku. Díky tomu, že odpadnou vojenské výdaje, budou na tyto síly k dispozici nezbytné finanční prostředky.
- Z hlediska zbraní a jejich použití mají přednost nesmrtící systémy, to jest zbraně, které člověka zneškodní, aniž by jej usmrtily.
- Lid si zvolí kontrolní grémium, jež bude bdít nad tím, aby byly pokusy o zřízení policejního a dozorovacího státu rozpoznány již v počátečním stadiu a byly lidu hlášeny.
- Všechny těžké zbraně, jako jsou tanky, houfnice a jiné útočné zbraně je nutno sešrotovat.
- Tam, kde to bude smysluplné, mohou být vojenské pozemky užitečně přeměněny v lokální rekreační oblasti pro populaci, resp. v oblasti, kam se může stáhnout rostlinstvo a zvířectvo.

D. Právním řádem zajištěná bezpečnost

- Na základě výše uvedených opatření je nutno doplnit spolkovou ústavu o náležité články. Zejména je nutno explicitně uvést, že jakákoliv snaha o omezování práv hlasující populace coby suveréna Švýcarska musí být zakázána a bez výjimky potrestána.
- Všechny plánované změny ústavy a zákonů je nutno předem co nejpřesněji prověřit a zjistit tak, jaký přinášejí užitek a jaké výhody či nevýhody plynou z jejich zavedení. To probíhá neutrálním způsobem a bude to formulováno tak, aby se mohlo nad věcí hlasující obyvatelstvo samo zamyslet a mohlo se podle toho informovaně a svobodně rozhodnout.
- Stávající zákony a ústavní ustanovení je nutno dodržovat, popř. přizpůsobit nebo zrušit, pokud bude v průběhu času a pokroku nutno odpovídajícím způsobem jednat. Při tom je nutno při výkladu zohlednit smysl a záměr daného zákona, což znamená, že je nutno se vyvarovat rigidnímu lpění na paragrafech. V centru pozornosti stojí vždy spravedlnost, rovné zacházení, a také individuální i obecné blaho.
- Trestní právo bude platit pro všechny obyvatele země touž měrou. Osoby zvolené lidem nebudou požívat ze zákona žádné speciální imunity ani výsadní práva.
- Přistěhovalci z ciziny, kteří zde budou chtít pracovat a/nebo se usadit, budou muset během časového údobí, které je nutno stanovit, splnit jisté podmínky, aby směli i nadále ve Švýcarsku setrvat (otázky jazyka, příjmu / vlastního zabezpečení, věrnosti k zákonům).
- Kdo nebude disponovat legálním oprávněním k pobytu ve Švýcarsku, ten nebude smět pobírat žádnou přímou finanční podporu. Jeho přežití až do okamžiku vycestování bude smět být zajišťováno jen hmotnými příspěvky (poukazy k jídlu a nouzovému přespání).
- Trestní opatření se bude řídit principem »ochrana oběti má přednost před ochranou pachatele« a také principem »resocializace ano, ale jen při pravém úsilí«. V případech pochybnosti a sporu platí vždy společenská potřeba bezpečnosti.

E. Zdravé finance

Platí zásada: Nejprve peníze nahospodařit a našetřit, potom je vydávat.

- Cílem státu musí být udržovat daňové zatížení populace na co možná nejnížší úrovni, což znamená, že stát má přebírat jen takové úkoly a činit takové výdaje, jež stanovil lid a jež jsou nezbytné k tomu, aby bylo zajištěno celkové blaho obyvatelstva ve vnitru i ve vztahu k zahraničí.
- Dokud na Zemi ještě vládne finanční hospodářství, přísluší výkon dohledu nad ním státu, jenž má spolu s národní bankou ihned intervenovat, je-li ohroženo celkové blaho země nebo obcí atd.
- Stát se stará o to, aby zůstávalo chráněné soukromé vlastnictví a aby při platebních stycích zůstala zajištěná možnost provádět nákupy atd. anonymně pomocí hotovosti. Tuto svobodu je nutno zajišťovat i ve vztahu k zahraničí, to jest státní občané mají být chráněni před zásahy ze zahraničí.
- Úřady musejí přijmout všechna opatření k tomu, aby lidé mohli bez paniky nakupovat a prodávat i při dlouhodobém výpadku proudu.
- Hypotéky na financování staveb a sanací budov atd. musejí být obnosově nižší než vlastní nezbytný naspořený kapitál.
- Potomstvo je nutné školit v rodičovském domě nebo nejpozději ve škole v hospodárném zacházení s penězi, aby se minimalizovalo nebezpečí, že se bude později zadlužovat a hospodařit s financemi mizerně.

F. Sebeodpovědnost a odolnost

Zdravotní stav nějakého státu, popř. země, se ukazuje na mentálním, fyzickém i civilizačním stavu její populace. To znamená, že praktikuje-li se v populaci velkou měrou smysl pro obecný zájem, vůle po svobodě, ochota pomáhat, otevřenost, spolehlivost, pracovitost, skeptičnost, spořivost, láska k přírodě, střízlivost, vůle učit se, rozum a dlouhodobé perspektivy atd., tak to tvoří ty nejlepší podmínky pro zdravý stát a svobodnou společnost.

Zdravý, živoucí a života hodný státní útvar Švýcarsko k tomu tedy potřebuje lidi, kteří budou angažovaní, zainteresovaní a převážně mentálně zdraví a kteří se budou kritickým pohledem dívat na veškerou plánovanou zákonnou regulaci a ponесou svoji občanskou odpovědnost.

Okolnost, že má Švýcarsko momentálně status nemocného, souvisí krom výše uvedených příčin a ohrožení i s tím, že v jeho nitru působí »cizopasně bacily«, jež aktivně nechrání a nepodporují blaho Švýcarska jakožto spořádané a oceňované domoviny, ale na základě sebenenávisti a komplexů méněcennosti atd. vzdorovitě »kopou nohama« a domnívají se, že svoji blaženost najdou v nějaké cizí ideologické »fatě morgáně«.

Uzdravení Švýcarska coby komunity a živoucího společenství je možné v zásadě jednak tím, že budou lidé po celou dobu svého života pěstovat sebevýchovu, a jednak tím, že se bude mj. s nezbytnou vážností a důsledností přistupovat i k výchově v rodičovském domě a ve škole, což kromě jiného znamená:

- Být pro ostatní dobrým příkladem, to jest pěstovat sám slušný způsob života, slušnou řeč, dobré způsoby, toleranci, pochopení a láskyplnou náklonnost.
- Člověk se má sám snažit procházet světem nepředpojatě a pozorně, aby se učil, aby rozlišoval víru a názor od reality, a aby se také vyvaroval toho, aby vlivem propagandy a misionářství propadal hlouposti a nechával se řídit na dálku jako »mentální zombie«.
- K dětem je nutno od doby jejich narození přistupovat jako k plnocenným lidem, kteří ve své snaživé učební horlivosti stále kladou otázky, na něž má člověk blahovolně, podle nejlepších vědomostí a bez misionářského zanícení odpovídat, a když nezná odpověď, tak to má i upřímně přiznat.
- Dětem musí být dána příležitost dospívat k prožitkům ve volné přírodě a učit se na základě sociální interakce s jinými dětmi brát ohledy, ale také se prosadit a zříkat se věcí atd.
- Během prvních 7 let je nutno chránit děti před tím, aby mohly bez doprovodu využívat všelijaká elektronická média (televizi, internet, počítačové hry), aby mohly objevovat a rozvíjet kapacity své vlastní fantazie a svoji vnitřní kreativitu atd.
- Jakmile budou děti klást otázky ohledně umírání a smrti, tak je nutné jim přiměřeně dle jejich věku vysvětlovat realitu, což platí i tehdy, když se budou tázat na to, jak vznikají a jsou plozeni lidé. Toto je důležité, aby se děti mohly již v časně fázi svého života zamýšlet nad tím, že život je konečný a že se budou muset ve svém životě učit zacházet se ztrátou a se smrtí, což značí, že se jim bude vyplácet využívat čas svého života stále k učení se (nejen školním vědomostem, ale i ctí a ctí) a nepromarnovat svou existenci touhou se skví a kupit bezcenné věci.
- Děti se ale musejí také učit tomu, že být odpovědným dospělým znamená, že se člověk nestane rodičem už jako teenager, ale že si nejprve osvojí nějaké povolání a nasbírá si životní zkušenosti. A když bude mít člověk po dosažení 30. roku přání zplodit dítě a nalezne láskyplného, spolehlivého a charakterově odolného životního partnera, tak si musí velmi dobře uvážit, zda jsou okolnosti vhodné k tomu, aby dítě, nebo maximálně dvě, vůbec zplodil a následně plnil během zhruba 20 let svoji povinnost její/jeho výchovně doprovázet. Taková úvaha plyne ze skutečnosti, že globální populační růst – a ve Švýcarsku hromadná imigrace – je základním zlořádem, který VŠECHNY ostatní velké problémy ustavičně vyostřuje a činí ještě neřešitelnějšími, protože závratně roste počet **konzumentů zdrojů** a **producentů emisí**, kvůli čemuž je naše Země vinou drancování stále nemocnější. A dětem a mladistvým je nutno jasně a opakovaně sdělovat, že problémy se vyřeší jen tehdy, když jsou uchopeny za svoji příčinu, a že je tak záchrana planety možná pouze tehdy, když bude počet porodů až do dané doby

mnohem nižší než počet úmrtí, což má dospět k cílové hodnotě globální populace pod 1 miliardu lidí.

- Skutečnost, že ustavičný kvantitativní růst na omezené ploše není inteligentní a udržitelný, chápe dokonce i žák prvního stupně základní školy.
- Děti musejí být poučovány i o tom, že je faktem, že člověk je za vše, co dělá nebo nedělá, sám odpovědný a že pocity a emoce, které pociťuje, si vyvolal sám, a sice svým myšlením. – Pokud např. myslí optimisticky a umírněně, tak má jiné pocity a nálady, než když se stresuje nebo si připouští stres zvenčí, nebo když se mylně vnímá jako nejubožejší člověk na světě. A když bude vědět, že to, co se stalo, již nelze zvrátit a odestát, tak ho to bude možná podněcovat k tomu, aby se soustředil na to, co může a má průběžně pozitivně činit do budoucnosti na základě svého vlastního určení.
- Každá osoba, ať žena, muž či hermafrodit, která se usadila ve Švýcarsku, musí v časovém období mezi 20 a 30 lety vykonávat po dobu alespoň jednoho roku civilní službu pro blaho spolublížních a společnosti a/nebo přírody, přičemž náklady na její ubytování, jídlo a pojištění atd. ponese stát. Těhotenství není důvodem k tomu se vyvázat z této povinnosti, avšak tímto důvodem je silná mentální a/nebo fyzická invalidita/poškození. Cíl této služby spočívá v tom, aby si mladí lidé vyvinuli smysl pro obecné blaho a smysluplně k němu přispěli, kupříkladu opatrováním osob, které potřebují péči a jsou osamělé, přičemž jejich počet se bude z důvodu demografického vývoje předpokládaně zvyšovat. Alternativou může být v oblasti zemědělství manuální obdělávání půdy, zalesňování (stromy jsou producenti kyslíku!) nebo pečování o biodiverzitní plochy atd., atp.
- V zásadě je nutno činit vše pro to, aby potomstvo spatřovalo v životě smysl a aby si osvojovalo schopnosti k tomu, aby se kompetentně zabývalo problémy a nároky techniky a společnosti a aby se naučilo rozumět textu, který nesestává pouze z krátkých vět o 5 až 6 slovech (jak takové věty píšou již po mnoho let četné noviny), nýbrž z vět (jako tento aktuální text), jež jsou dlouhé několik řádků.
- Nakonec je nutno děti a mladistvé vzdělávat, školit, popř. poučovat o tom, aby dbali na to, aby se neztráceli ve virtuálních světech a nenechávali za sebe myslet umělou inteligenci (AI). To také znamená, aby si uvědomovali nebezpečí, že budou-li svoji inspiraci a kreativitu delegovat na AI, tak budou krok za krokem a neznatelně pozbývat kapacit svého rozumu a zdravého úsudku a vystaví svůj mozek procesu zakrňování. (Poznámka na okraj: Tato esej byla napsána ze sta procent bez využití AI.⁶)

Závěry

Kdo si dal tu práci s tím, aby si přečetl a promyslel soubor výše uvedených zlepšovacích, popř. »ozdravných« doporučení a aby si na jeho základě učinil vlastní závěry a zvážil širší důsledky, ten rozpozná, že »léčba zdravotně nalomeného Švýcarska« je v zásadě možná, nicméně jen tehdy, když bude masivně snížena působnost »jedovatin« na jeho jednotlivé »orgány« a když bude současně posilován jeho imunitní systém; to je možné, stejně jako u člověka, hlavně pěstováním zdravých, konstruktivních a realistických myšlenek, díky nimž lze udržovat psychiku ve vyrovnaném a harmonickém stavu. Takovýto mentální stav vede totiž ke zvýšené odolnosti ve vztahu ke všem možným problémům a ohrožením, jimž se svět, který se stále rychleji vymyká ze všech mezí, nemůže plně vyhnout.

Třebaže člověk není u kormidla ve vedoucích politických, vojenských a hospodářských pozicích, tak mu stále zůstává svoboda v tom, aby se vymanil ze stáda těch, kteří se náměsíčně motají v zajetí »mainstreamu«, a uchýlil se na pevnou půdu tak, aby si mohl neutrálně, realisticky a účelně uvědomit svoji pozici v životě. Pak bude schopen si vyvinout strategie, způsoby chování a postoje vědomí, jimiž se bude zaměřovat jednak na to, aby si dlouhodobě zachovával svůj vlastní život, a jednak na to, aby si co možná nejšířeji utvářel svůj soukromý manévrovací prostor ve vlastním rozhodování a aby brání svoji soukromou soběstačnost a nezávislost. To mimo jiné znamená, aby si zavedl a provedl preventivní opatření, jimiž předejde tomu, aby patřil při hrozících nadcházejících

6 Překladové a korektorské práce na tomto dokumentu rovněž proběhly bez využití AI technologie; pozn. překl.

»kalamitách« ve společnosti a v životním prostředí k prvním obětem a aby utrpěl újmu na majetku, těle a životě. Na několika konkrétních příkladech to lze ukázat mimo jiné tak, že člověk může buď zanedbávat, nebo cílevědomě zlepšovat aspekty, jako je bydlení v ohrožených zónách, účast na násilných demonstracích, nouzové zásoby atd., atp. A zásada č. 1 zní i nadále takto: Soustředit se na to, co může člověk osobně, ze své vlastní iniciativy, změnit, a brát se zájmem, vědomě a přemýšlivě na zřetel, co člověk přímo ovlivnit nemůže, avšak má si to i přesto uchovávat na paměti.

Ptaah To jsou mimořádně dobrá a jasná slova skýtající vysvětlení a vyjadřující pravý stav věcí, avšak ten nebudou kvůli svému nedostatečnému inteligentství schopni pochopit ti, kteří se proti němu proviňují a do jednoho nerozumějí tomu, co neutralita znamená.

Billy To platí dokonce i pro jisté osoby v Bernu, ve Spolkové, Národní a Stavovské radě, které prokazují svoji politickou neschopnost a nezpůsobilost. A takovéto živly jsou žel ve vládě a cítí se být velké a mocné, ale nikdo jim nikdy neřekne pravdu a nevyjeví jim, že nejsou nic jiného než hlupáci, a tedy nemyslíci idioti. Když se jim ale řekne pravda, tak se cítí být dotčeni, a to proto, že sami nerozeznávají svoji oslovskou hloupost. Podívej se ale semhle a přečti si to, prosím, je tu ještě článek od našeho někdejšího spolkového rady, Christoha Blochera, kterého vypudili ze Spolkové rady. Upouští si páru a říká, co je nutno říci, což se samozřejmě nezamlouvá té části vlády v Bernu, která je nepočestná a která vlastizrádně przní neutralitu naší země, anebo která koketuje s diktaturou EU a začíná tím hrubě odrovnávat a podryvat suverenitu Švýcarska a zaprodávat ji diktatuře EU, aby způsobila, že budou naši zemi vládnout cizí budižkničmové. To se má stát tím, co může přijít, pokud se stane realitou to, co neodpovědní hulvátí z Bernu s touto diktaturou EU již vyjednali.

Svět blázní – my tomu vzdorujeme! Braňme nezávislost, zastavme masové přistěhovalectví

hf. Po šestatřicáté měl někdejší spolkový rada, Christoph Blocher, význačný, směrodatný projev na střelnici Albigüetli, a to minulý pátek. Tentokrát pod titulem »Svět blázní – my tomu vzdorujeme!« Pranýřoval zpusťlost, zejména v západním světě a především i giganticky zadluženou EU. O to idiotštější podle něj je, že chce politická třída podříditi naši zemi této vadné konstrukci a je ochotna za tím účelem vydat všanc jedinečnou, úspěšnou formu našeho státu. On a SVP (Švýcarská lidová strana) prý udělají všechno pro to, aby se to nestalo. »My tomu vzdorujeme!« Níže publikujeme pamětihodný projev ve zkrácené podobě. Žel se jednalo o Blocherovu poslední řeč v Albigüetli.

Vážné dámy, vážení pánové, při pohledu na západní svět – zejména na EU – vidíme toto: Tento svět se vymkl z mezí, blázní! V roce 1989, po pádu Berlínské zdi a konci studené války, se takzvaní vůdčí činitelé dušovali, že už nebude nikdy válka. A co vidíme dnes? Válka se do Evropy vrátila, což jsme my, normální lidé, předvídali. Blízký východ zažívá nepředstavitelný návrat k brutalitě. Tuto nasnadě jsoucí možnost Hamásu nechtěl nikdo vidět – dokonce ani izraelská vláda. A Západ se chce ekonomicky stýkat už jen se státy, které sdílejí jeho vlastní takzvané »hodnoty«. Lepší by bylo obchodovat po celém světě a učinit tak naši planetu mírumilovnějši.

Pohlédneme-li ale do EU – a především na jejího finančního správce Německo –, tak vidíme, že se hora dluhů od roku 1980 zvýšila z 240 miliard eur na 2500 miliard, tedy o více než desetinásobek. Nejenže platí Německo hodně do EU, ale ta má ještě i dluh 1000 miliard eur. A do takového útvaru chtějí Spolková rada, většina parlamentu a hospodářské svazy Švýcarsko vehnat? To není jen pomatené, ale idiotické!

A Švýcarsko?

Z pohledu mnoha cizinců si tu žijeme jako na ostrově blaženosti. Proč? Nikoliv proto, že bychom byli lepší nebo bystřejší, ale proto, že máme lepší formu státu. Zkrátka proto, že jsme ještě nezávislí,

a že poslední slovo v zákonodárství má hlasující lid a kantony. Proto mohou politici natropit méně hloupostí.

A právě tuto silnou stránku chce švýcarská vrchnost eliminovat. Existuje velké nebezpečí, že bláznit začne i Švýcarsko. Pravda, zadlužení Švýcarska je o něco nižší než zadlužení jiných zemí, ale i tak je hrozně příliš vysoké. Politikové se pokoušejí uvolnit a obejít dluhovou brzdu – další silnou stránku Švýcarska. Dnem i nocí hledají způsoby, jak ještě více zvýšit daně, odvody a poplatky. Levice chce nyní rychle zvýšit daně, a to pomocí diletantských receptů.

Její úderný oddíl tvoří Mladí socialisté, kteří požadují dědickou daň pro bohaté. Strana SP (Sociálnědemokratická strana Švýcarska), Zelení a dosud kolísavý střed a GLP (Zelená liberální strana) tvoří největší šik. Lidová iniciativa požaduje 50procentní dědickou daň na majetky nad 50 miliónů švýcarských franků. To zní přece dobře, že? Prý by se to mělo týkat jen nemnohých. Avšak iniciátoři zapomněli na následující: Tito majetní lidé, kteří mají být potrestáni – z velké části jsou to podnikatelé – patří k nejvyššímu *jednomu* procentu daňových poplatníků, jejichž odvody tvoří 40 procent všech daňových příjmů.

Jednu věc mohu předpovědět: Nikdo z nich nebude tuto dědickou daň platit! Dotyční se postarají o to, aby při dědění již neměli 50miliónový majetek, anebo aby své sídlo přesunuli do zahraničí. Tak jako tak potom již ani nebudou platit ve Švýcarsku své každoroční řádné daně. Platila by zase jednou více střední třída.

Jako sedlák jsem se naučil tomuto: Nejlepší dojně krávy se neodvádějí k řezníkovi, ale dojí se. Avšak levice činí s dobrými daňovými poplatníky opak.

Sami vidíte: Svět blázní i ve Švýcarsku. Naše solidní země je dnes rostoucí měrou podkopávána zleva, ze socialistických pozic. Proto je příkazem doby razit opačný kurz.

Ne k 13. dávce AHV (penzijního a pozůstalostního pojištění)

3. března budeme voláni k volebním urnám. Přirozeně by bylo pěkné dostávat 13. dávku AHV. Já jako pobíratel bych rád dostával ještě i čtrnáctou a patnáctou. A přesto musíme říci Ne. Neboť se jakožto odpovědná občanská strana tázeme: »Kdo to má platit?« Přejeme si ještě více srážek ze mzdy, tedy nižší čisté mzdy pro všechny, a přesto ještě dražší produkční náklady? Anebo si přejeme vyšší daně? To jest více inflace a pro všechny méně prostředků k životu? Ne a ještě jednou ne, vážené dámy a vážení pánové, SVP chce pojištění AHV zachránit, a nikoliv zničit.

K bezpečnosti Švýcarska

Švýcarsko bylo díky své osvědčené politice neutrality uchráněno strašných světových válek. Dvě stě let bez války, to ať zkusí někdo napodobit! Ale místo abychom tuto silnou stránku ctili, tak i Švýcarsko přijímá sankce EU proti jedné válečné straně (jaderné mocnosti!) a stává se samo stranou války. Proto jsme uvedli do života Iniciativu za neutralitu. Ona tvoří rozhodující protiúder vůči válečným štváčům ve Spolkové radě.

Ať se podíváme kamkoliv: Co se osvědčilo, to je pubertálně odsouváno stranou. Namyšlení frackové, samolibí zelenáci a povýšenečtí, nezralí vysokoškolsí absolventi likvidují solidní politické řemeslo.

Vidíte, že i Švýcarsko začíná bláznit. SVP musí naléhavě otočit kormidlo. Země potřebuje SVP.

Hlavní ohrožení

Hlavní ohrožení pro naši zemi představuje i nadále nezměrný nárůst populace a vzdávání se nezávislosti. Exorbitantní populační růst je nutno konečně zabrzdit, jak to již celá léta požadujeme. Nadměrné přistěhovalectví je kořenem všeho zla. Pokud se v parlamentu opět nic nestane, ačkoliv jsou k tomu dány všechny zákonné základy, tak bude nutno po volbách v roce 2027 zjednat radikální nápravu poměrů – potom, vážené dámy a vážení pánové, nastane »rachot«. Mám k tomu již v hlavě nějaké nápady.

Boj za nezávislost – proti koloniálním smlouvám

Roku 1992 činila politická klasa všechno pro to, aby vehnala Švýcarsko do EHP a do EU. Avšak vrchnost nepočítala s curyšskou SVP. Ta vystoupila zde, v sále střelnice Albisgüetli, jako první a jediná politická strana na svém pamětihodném protidiktatorním shromáždění 3. července 1992. Chopila se více než zřetelně myšlenky Ne vstupu do EHP/EU a vyslovila se tím jasně za svobodné,

přímodemokratické, suverénní Švýcarsko. To byl rozhodující úder proti vstupu do EHP/EU. Proto je tento sál moderní loukou Rütli⁷. Je to nejslavnější střelnice Švýcarska s vůdčím heslem: »Üb' Aug' und Hand – fürs Vaterland.« (»Okem hled' a rukou konej – pro vlast tvojej.«)

My, odpůrci vstupu do EU, jsme byli v hlasovacím boji hanobeni a znevěrohodňováni vrchností, správou, hospodářskými svazy i cechem žurnalistů. Avšak utěšovali jsme se myšlenkou Friedricha Velikého, který řekl: »Kdo má kolem sebe hodně opic, ten je i často kousán.« Takovýchto opic tu máme i dnes více než dost! Ale náš boj se vyplatil. Při rekordní hlasovací účasti 78,3 procenta hlasovala většina občanů a dvě třetiny kantonů pro švýcarskou nezávislost, a tím pádem proti vstupu do EHP a EU. Bez tohoto úspěchu bychom dnes byli členy Evropské unie.

Avšak žel působila politická klasa i po roce 1992 dále na tom, aby vydala všanc švýcarskou nezávislost – a sice rámcovou úmluvou mezi Švýcarskem a EU. Avšak Spolková rada uznala a pochopila, že by švýcarský lid s touto smlouvou nikdy nesouhlasil a v květnu roku 2021 ji hned sama pohřbila.

Vzdát se úspěšného Švýcarska?

Ale jak pravil již Schiller: »Toť právě kletba zlého činu, že neustále nové zlo má v zápětí.« Třída politická, slepě vazalská vůči EU, nedává ani dnes pokoje. 15. prosince 2023 vynesla Spolková rada z rukávu tento trumf: Usiluje prý o balíčkové řešení, a už nikoliv o rámcovou smlouvu. Místo zarámování má být nyní Švýcarsko zabaleno!

Ale jedná se přesně o touž koloniální smlouvu. Ta má být proradně rozčleněna do sedmi smluv – sedmi koloniálních smluv –, zřejmě proto, aby zdrtila odpůrce i švýcarský lid.

Opět se chtějí, jako již v letech 1992 a 2021, postarat o to, aby v budoucnu vydávala švýcarské zákony EU a definitivní rozhodnutí činil její Soudní dvůr. Švýcarský lid a švýcarská suverenita mají být vyřazeny ze hry.

Tento krok je dnes ještě nepochopitelnější, než byl roku 1992, neboť tento útok míří dnes na Švýcarsko, které stojí na čelních příčkách všech hodnocení. Chtějí se vzdát právě úspěšného Švýcarska, které si vede lépe než jiné země.

Pokud by Spolková rada a Parlament dokonce znemožnily lidová hlasování o tomto »balíčkovém řešení« s Bruslem (což je od středolevé většiny možno očekávat), tak pro ně volby v roce 2027 skončí zle. Pak bude rozhodující otázka znít takto: Chcete vy občané mít i nadále politiky, kteří vydávají Švýcarsko všanc a odnímají vám hlasovací právo? A pak ještě více lidí bude volit SVP!

Slovo závěrem

SVP smí být hrdá na to, co se jí již podařilo dokázat. Roku 1977, kdy jsem přezval vedení SVP kantonu Curych, činil podíl voličů celošvýcarsky 9,9 procenta. Dnes je SVP Švýcarsko s 28 procenty zdaleka nejsilnější stranou země.

Nadto jsme 6. prosince 1992 vyhráli hlasování století o vstupu do EHP/EU a zachránili jsme nezávislost Švýcarska. A roku 2021 byla na základě tlaku SVP stažena ta rámcová úmluva. To ať zkusí nějaká jiná strana napodobit!

Zůstávejme bdělí

Vážené dámy, vážení pánové, na malomyslnost a rozmrzelost tedy nemáme prostor. Musíme zůstat bdělí a napomínat stále znovu náchylné osoby v našich vlastních řadách, aby se z úspěšné SVP nestal klub kariérních politiků.

Rozpomeňme se na počátku politického roku na následující vůdčí výrok, který jsem objevil na jednom putování. Jedná se o přísahu údolního úřadu ve freiburgské Taverské oblasti z roku 1622:

*»I máme z milosti Boží svobodnost svojí.
Jest nám moc a vládu svojí určovati (...)*

7 Rütli (dříve Grütli) je horská louka ve Švýcarsku. Nachází se na území obce Seelisberg v kantonu Uri v nadmořské výšce 480 m nad Lucernským jezerem. Je známá jako místo, kde podle legendy složili zástupci států Uri, Schwyz a Unterwalden v roce 1307 tzv. Přísahu z Rütli (Rütlichswur), která položila základ k vytvoření Švýcarského spříseženství; pozn. překl.

*Nejsme díky Bohu cizímu knížeti ni pánovi nic dlužni,
ani mu podřízeni, leč samotnému Bohu na nebi.«*

Pomáhej nám při našich velkých úkolech Bůh!
Ať žije Švýcarsko!
Christoph Blocher

Ptaah To je dobré, ale očividně to ani v tomto případě nejde bez toho, aby nereálná v...

Billy ... promiň, ano, ale to není důležité, neboť přece víš, že to s celou tou věcí nemá nic společného, jakož i to, že se věci právě mají tak, že je pozemšťanům jejich víra svatá. To ani nemá nic společného s tím, že ve vládě v Bernu dřepí zčásti neschopné živly, stejně jako v každé jiné vládě ve všech zemích světa. Buď jsou to části mladých nebo starých politiků, kteří vládnutí pranic nerozumějí a chtějí jen vykonávat moc, anebo jsou to politikové, kteří vinou své hlouposti a mocichtivosti chtějí a tvoří jen nové zákony, reformy, pravidla a pomatené vyhlášky, které přináší pohromy a neštěstí, v důsledku čehož bude stále více a více omezována svoboda populací. Pouze malá část, naprostá minorita vládnoucích chce skutečně dobře a férově vládnout pro blaho obyvatelstva a země a chce vše uvádět do výtečného pořádku, ale právě ti bývají tou velkou částí nepoctivých, mocí posedlých a velkohubých individuí shazování a znevažování a jednoduše bývají mizerným a hnusným způsobem proti své vůli tak »překecávání«, že musejí se vším, chtě nechtě, souhlasit.

A když otevřeně a na rovinu říkám, jak se věci mají, tak nepolitizuji, ale uvádím pouze to, co odpovídá pravdě a co jest faktickou skutečností, a právě tak se i ve velmi mnoha dalších zemích stává, že ve vládách rejdí neschopníci a jistí mocichtivci. Tato část vrchnostářů ale zcela máří vše dobré a cenné, co chtějí skutečně poctiví vládnoucí činit pro lid a mír; toto jejich smýšlení jim však ta individua posedlá mocichtivostí hnusně popírají a podkopávají, a proto nebývají schopni jej prosadit. To se zvláště zřetelně ukazuje v Německu, kde ve vládě působí maskování neonacisté, kteří všemi prostředky lhaní a podvádění znevažují jako pravicové extremisty všechny ty, kteří chtějí pro zemi a lid opravdu mír, svobodu a poctivost, neboť tito vládní neonacisté je pomlouvají, a tímto způsobem poštvávají i občany lidu, kteří věří vládě. Přirozeně je tomu nevyhnutelně tak – a to je kvůli pravdě nutno povědět –, že vskutku všude, i v samotných vládách, působí jistý počet pravicových extremistů, kteří projevují jisté zlé neonacistické manýry, stejně jako ona část vládnoucích, která svůj neonacismus navenek maskuje lživou a podvodnou pózou přívětivosti k lidu, pózou míru, svobody a blaha země. Současně tato část – již tvoří i četní pravicoví extremisté, antisemité a xenofobové – pronásleduje, vraždí a poškozují lidi kvůli jejich víře anebo záštiplně a zlovolně ničí jejich jmění a majetek.

To všechno, co se odehrává ve vládách jistých zemí, stojí skrytě na úrovni dřívější velkopanské správy, která se tehdy starala o rozruch, avšak ve středověku byla vykonávána také feudální vláda, které byly vinou lží, podvodů, zášti a msty ze strany některých pisálků přibásňovány dosti zlé věci, které neměly hlavu ani patu, a které tudíž neodpovídaly pravdě. Tak tomu bylo hlavně v případě »jus primae noctis« (práva první noci) – zrovna dnes jsem si tuto věc vyhledal, protože jsem byl na ni tázán, a proto vím, jak se ten pojem píše –, kdy manželky v posvatební noci a mnohé dcery z občanstva musely údajně nejprve spát s knížaty a feudálními vlastníky, jelikož to bylo údajně stanovené zákonnou listinou. To byla a je nestydatá lež a písemný podvod, jejímž původcem byl v roce 1526 jeden idiotický, pomstylačný historik a »spisovatel« jménem Hector Boëthius, který si také vymyslel jednoho imaginárního krále, jenž se nazýval »Evenus«. Od té doby straší tato jeho lež, s jejíž pomocí chtěl pranýřovat špatnost feudalismu, do dnešního dne po světě. Feudalismus byl přece vybudován na nespravedlivé formě společnosti a hospodářství, která plné, a tedy veškeré vladařské funkce přiznávala vrchní aristokratické vrstvě, a sice na základě pozemkového vlastnictví a ještě mnoha dalších věcí. Že při tom hrála velkou roli i náboženská víra, to je přece jasné, neboť s pomocí náboženské víry se nepoctivé horní vrstvě dařilo řídit občanky a občany tak, že byli povolní a poslušní. Již tehdy – jako už i v dřívějších dobách – se masy národů vlivem

svého náboženského věrství a své nevzdělanosti bez odporu odevzdávaly ujařmování a podmaňování ze strany vrchnostářů, a byly servilně, patolízalsky poslušné. A proto se stále více a více podvolovaly zákonům, pravidlům, ustanovením a vyhláškám těchto vrchnostářů, které byly vydávány a které je omezovaly, a proto byla stále více a více oklešťována svoboda lidí, kteří pozbývali své mysli a svého smýšlení ve věci soběstačného určování toho, co je správné a co nesprávné.

Co je ještě nutno povědět, je následující: Výroba zbraní je již od nepamětna zločinem na lidstvu, neboť zbraňová produkce podporovala stále znovu a znovu válku a teror, jakož i kriminalitu, vražedné zločiny, vraždění a zabíjení u lidí z normální populace. Průmysl vyrábějící zbraně a podobně by měl být na celém světě všeobecně zakázán, spolu s oněmi firmami a koncerny, které si vydělaly miliardy, resp. nahrabaly miliardové obnosy tím, že při koronavirové nákaze vrhaly na trh neprověřené »očkovací látky«, resp. jedy, kvůli nimž zemřelo více než 22 miliónů lidí. Ve stejném stylu to nyní zřejmě pokračuje i s tím dlouhým covidem (»long covid«), jelikož jsou opět podávány očkovací látky, které jsou patrně neužitečné. Dlužno ještě říci, že long covid znamená, že zmutovaná nákaza přešla člověku do krve, z níž už se nikdy více nevytratí.

Ptaah Bude tomu patrně tak, jak říkáš, leč nyní s tebou ještě musí prohovorit něco, co má být čistě soukromé, takže to nemáš vyvolávat ani sepisovat.

Billy Budiž tomu tak. Ale mám ještě tento dotaz: S tvým otcem, Sfath, jsem byl na jednom hradě v Indii, jak se jmenoval, to už nevím (pozn.: jednalo se o pevnost Kumbhalgarh⁸), a ten stál na malé hoře, kolem níž byla serpentinitě, tedy hadovitě vystavěna velká, příkrě stoupající a velmi dlouhá kamenná zeď. Jedná se tedy o hrad se zdí, která je ovšem nesmírně dlouhá, a proto se o ní zmiňuji, neboť po Čínské zdi, která přece měří 21 196 kilometrů, je tato zeď druhou nejdelší známou kamennou zdí světa, jak podotkl Sfath.

Ptaah To nevím, neboť je toho ještě velmi mnoho, co jsem v otcových letopisech dosud nečetl.

Billy Škoda, ale tady bych ti rád ještě ukázal, jaké pěkné, milé a opravdu zajímavé dopisy atd. jsem dostal ke svým 87. narozeninám. Smím ti dva nebo tři ukázat, aby ses podíval?

Ptaah Tomu nic nestojí v cestě, právě naopak, mě zajímá, co ti lidé posílají.

Billy Pak ti chci ukázat tyhle dvě věci, resp. básnické dopisy. Tady, prosím:

Život pro pravdu
 Život pro pravdu znamená,
 že člověk usiluje o to, aby
 rozeznával a vědomě vnímal
 skutečnost v souvislosti se všemi jejími
 Tvořivě-přírodními zákony a doporučeními,
 ve svém životě ji obracel ve skutek,
 a tím se stal hodnotným, šťastným,
 skutečným člověkem.

30. ledna 2024, Eddy Erna, Belgie

8 **Kumbhalgarh** (také nazývaná Kumbhalmer nebo Kumbalgarh) je Mewarská pevnost v distriktu Rajsamand v indickém státu Rádžasthán. Byla postavena v průběhu 15. století za vlády maharádži Rana Kumbha, rozšířena v 18. století. Kumbhalgarh je mimo jiné rodištěm maharádži Pratapa, velkého krále a válečníka království Mewar; pozn. překl.

**Dunkel war's auf Erden, beinahe stockfinstere Nacht,
nur weit entfernt am Horizont war ein helles Licht entfacht.
„Was für ein Licht ist das denn?“, fragte sich ein Hase
und hoppelte mit erstauntem Mümmeln auf dem Grase.
Vorbei an einem Reh, das auf der Lichtung stand,
zusammen mit dessen kleinen Familienverband.**

**Seit längerer Zeit schon herrschte zunehmende Dunkelheit auf der Erde vor,
innerlich es alle Lebewesen dieser Welt dadurch ganz jämmerlich fror.
Keine Herzenswärme mehr, kein freundliches Licht, wirklich nichts für das Gemüt,
einfach nur eiskalte dunkle Schwärze hat den Wesen dieser Welt selther geblüht.
Die Sonne wohl hüllte wie bisher auch den blauen Erdenball in ihr strahlendes Licht,
nur sahen die Augen der Wesen wegen der Kälte von Kriegen und Bosheit dies nicht.**

**Verursacher war das Gros der Menschen, von kleinlichem Materialismus übermannt,
und so wurden auch andere Lebewesen von der dunklen Elseskälte überrannt.
Doch den Menschen der Erde berührte das große Leid der anderen Erdenwesen nicht,
was störte ihn der Schmerz anderer, damit ging dieser nicht mit sich ins Gericht.
Ob Kollateralschaden hier oder Tode da, Tiere, Pflanzen, andere Menschen waren ihm egal,
so dass sich das ganze Klima auf der Erde rapide verdüsterte, es wurde kränkelnd und schal.**

**Neuglerig blickte nun das scheue Reh dem hoppelndem Hasen hinterher,
was auch immer dieses Licht sein sollte, interessierte auch das Rehlein sehr.
„Bitte halte an“, rief es dem Häschen zu, „ich will unbedingt mit dir gehen.
Denn was auch immer dieses Licht bedeuten mag, auch ich möchte das sehen!“
Mit graziilen Schritten folgte das Reh flink dem kleinen Hasen nach,
sprang quer über die Wiese der Lichtung, dann behend über einen Bach.**

Am Bach stand ein Fuchs, der des daherspringenden Rehs wegen zusammenzuckte und diesem und dem dahinhoppelnden Hasen mit erstauntem Blick hinterherguckte. Nun sah auch der Fuchs das Licht in hell leuchtenden Tönen am Horizont erstrahlen, als würde ein wundersamer Künstler ein Meisterwerk am Firmament hinmalen. Ohne gross zu überlegen, nahm der Fuchs die Beine in die Hand und sprang ihnen nach, die Neugierde trieb ihn an, sogleich machte ihn das Interesse an diesem Lichte hellwach.

So bewegte sich dieses ungleiche Dreiergespann friedlich dem Lichte entgegen, sie kamen auf ihrem Weg durch den Wald auch vorbei an einigen Wildgehegen, wurden dort neugierig beäugt, ein Wildschwein fragte, wohin des Weges sie gingen. „Wir suchen das Licht, das da hinten hell leuchtet und versuchen dorthin vorzudringen“, meinte der Hase und hoppelte weiter, der Fuchs und das Reh folgten ihm rasch nach, das Wildschwein rief „Halt, wartet auf mich!“, derweil es das hölzerne Gatter durchbrach.

Nun waren sie bereits zu viert unterwegs, aber das nicht mehr allzu lange, denn schon reihten sich noch weitere Waldbewohner ein in die Schlange:
Ein Dachs tapste den Dreien auf dem Moose schwankend hinterher, hinzu kamen noch ein Wolf, ein Iltis, zwei Wachteln und ein grosser Braunbär. Amselein, Melsen, Spatzen überholten die ungleiche Kolonne, landeten auf einem Ast, während die anderen Tiere auf sie zullefen, machten die Vögel dort erst einmal Rast.

Auch die Vögel hatten das schöne Licht in der Ferne bereits entdeckt, und wie bereits bei den anderen Pilgern ward ihre Neugierde geweckt. Keiner wusste, was für ein Licht das war, auch dessen Ursprung nicht, doch ganz tief im Innern war allen klar: es war ein Ereignis von Gewicht. Zwar konnte kein Mitglied der Gruppe das Ereignis mit Worten benennen, aber alle waren sich innerlich der Bedeutung gewiss, auch ohne sie zu kennen.

Und so marschierten und flogen sie weiter, von innerer Freude durchwoben, kamen dem Lichte langsam stetig näher, und die Vögel sahen nun von oben, dass das Licht wie eine kleine Sonne auf einem Berge hell leuchtend loderte, anders als der Rest der Welt, der in Tristesse und Elend vor sich hin moderte. Es war bitterkalt an jenem Tage mitten im eiskalten Winter, dem 3. Februar, doch die Wärme und Freude, die dieses Licht aussandte, erschien allen wunderbar.

Inzwischen hatten sich noch sehr viel mehr Tiere zu der ursprünglichen Gruppe gesellt, und damit eine zwar sehr friedliche, jedoch zahlenmässig grosse Armee aufgestellt, auf der Suche nach der Wahrheit hinter dem strahlendhellen und goldsilbernen Licht, einem Licht, das sie alle innerlich zutiefst berührte wie ein klingvolles Lied oder Gedicht. Und so näherte sich dieser Lindwurm aus unterschiedlichsten Wesen langsam dem Ziele, sogar ein paar Menschen hatten sich gegen Ende hinzugesellt, wenn auch nicht sehr viele.

Geblendet von diesem Lichte - dem Licht der Wahrheit des schöpferischen Lebens -, wussten alle Teilnehmer dieses Marsches instinktiv: der Weg war mitnichten vergebens. Hier fanden sie, was sie suchten, was sie ganz tief im Inneren schon immer ahnten: hier schienen die Lichte der Wahrheit, der Liebe, des Friedens, die sich hier den Weg bahnten und an diesem ganz besonderen Tage, weitab vom Trubel der restlichen Dunkelheit, ein Stelldichein gebend mit dem Kündler der Wahrheit in dieser wüsten und üblen Zeit.

Es war Billys Geburtstag, der Tag, an dem sein Licht das Dunkel der Welt erneut durchstieß, am 3. Februar 1937 in Bülach geboren, kurz zuvor er ein andermal die Jenseitswelt verliess. Anwesend waren seine Freunde, plejarisch und irdisch, in Einigkeit um ihn versammelt, bei diesem Anblick fühlten sich die neu angekommenen Wahrheitssucher wie umgewandelt. Sie wurden von tiefem, innerem Frieden, von Freude und Harmonie bis ins Innerste erfüllt, die Welt um sie herum erschien ihnen wieder hell und warm, hatte sie wohltuend eingehüllt.

Glücklich fügten sie sich in mehreren Reihen im Kreise zwischen und um Billys Freunde ein, ihre Gesichter glühten vor lauter Freude und Liebe beinahe so hell wie der Lichterschein der schöpferischen Wahrheit und der Weisheit, welcher durch Billys Präsenz dort erstrahlte und dabei Hoffnung, Liebe, Freude, Frieden und Harmonie auf die Gesichter aller malte. Zwar war das Gros vom Rest der Welt noch in Dunkelheit und Unfrieden gefangen, doch nun gab es allen Hoffnung auf Änderung zum Besseren, ein Ende dem Bangen.

Wär's denn nicht besser und klüger, sich an diesem Kreis von Billys Freunden zu orientieren? Alle Scherbenhaufen zu beseitigen, statt dessen eine Welt voller Harmonie zu generieren? Billys Ratgebungen endlich ernst und zu Herzen zu nehmen, aufmerksam auf sie zu hören, anstatt immer weiter elende Kriege zu führen und damit alles um sich herum zu zerstören? Dank Billy hätten die Menschen eine Steilvorlage, wie alles richtig zu handhaben wäre, statt dessen zerfleischt sich die Menschheit, kommt so Ihrer Evolution hart in die Quere!

Ja, das Ende könnte rasch kommen und die Tage wären dann schnell einmal gezählt, hat man sich nicht richtig und mit Bedacht entschieden, sondern gänzlich falsch gewählt. Alle der hier Anwesenden wussten mit Bestimmtheit, was letztendlich kommen würde, wenn die Menschheit nicht den Weg heraus fand aus Ihrer selbstgeschaffenen Bürde. Und wird Billys gute Lehre der Schöpfungsenergie weiterhin und fortgesetzt ignoriert, dann das marode Schiff der Menschheit sich selbst in den tiefsten Abgrund manövriert.

All die Wahrheitssuchenden, Tiere wie Menschen, die heute den Weg hierher fanden, hatten auf der Suche nach dem wundersamen Lichte einen langen Marsch durchgestanden. Gemeinsam mit dessen Freunden lassen sie Billy hochleben und machen uns hier vor: Liebt einander in Harmonie, achtet die Schöpfungsregeln und -gebote, seid kein Tor - denn genau so, wie wir unser Leben selbst gestalten, sei uns das Schicksal auch beschieden! Hab Dank, Billy, ein Hoch auf Dich, alles Gute zum Geburtstag - lebe lange und in Frieden!

Lieber Billy,
Du bist das Beste, das die Welt bekommen konnte. Ob wir Menschen der Erde Dich verdient haben, wird sich noch herausstellen.
Alles Liebe und Gute und ein herzlichliches
Salome, Barbara

Všechno dobré k narozeninám

Světlo pravdy

Noc vládla na Zemi, černo temné, skor přetemné bylo,
jen ve velké dáli na obzoru se jasné světlo roznítlo.

I zajíček dotázal se: »Jaképak světlo ono jest?«

hopsaje v trávě a udivený jak by smet.

Kol srnečky, jež na mýtince stála,

a spolu s rodinkou svou se popásala.

Rostoucí temno na Zemi již delší dobu vládlo,

a tvory živé na světě tom v nitru jenom záblo.

Po srdečnosti vřelé, světlu přítelném ni vidu, ni slechu,

jen třeskutá čerň myslím tvorů přinášela nepotěchu.

Slunce sic i nadále do zářného svitu svět halilo,

leč oko bytostí to kvůli chladu válek a zloby pranic nezřelo.

Viníkem stavu toho většina lidstva byla,

jež materialismem nicným sama sebe obloudila,

a tak i bytost mnohá na scestí se do temného mrazu vyvodila.

Leč člověka na Zemi bol tvorů jiných moc se nedotýkal,

vždyť co mu sešlo na tom, s tím se v sobě nepotýkal.

Škody vedlejší tu a ztráty tam,

i zvířata, rostliny a lidé byli pro něj pouhý mam.

A tak se klima Země celé zachmuřilo,

a bez života, pustě v sobě churavělo.

Srnečka plachá po zajíčkovi zvědavě koukla nyní,

a ať tím světlem cokoliv jest, jevila o něj zájem ryzí.

»Zastav se, prosím,« zvolala k zajíčkovi hned,

»chci s tebou jít, veď mě veď,

neb' ať toto světlo cokoliv značí,

přeji si, ať oko mé jej zračí!«

Krokem útlým, leč hbitým, srna za zajíčkem šla,

přes louku mýtiny a pak přes potůček skočila.

U potůčku liška stála i leknutím sebou trhla,

když skočná srna před zrakem jí povyběhla.

a pak za ní i za zajíčkem hopsavým udiveně zřela.

Nyň i liška zočila světlo ono,

jak se na obzoru leskle obzářilo,

jako by umělec vykreslil mistrovské veledílo.

Bez váhání se i liška do běhu dala,

a zvědavost ji ke skoku jen hnala,

vždyť ze zájmu o světlo ono bdělá byla.

A tak nesourodá trojice poutníků kráčela ke světlu tomu,
a tu a tam měla po cestě les či lečjakou oboru.
I byli tam zvědavě zhlíženi a kanec se dotázal,
kam je cesta vede, aby řeč navázal.

A zajíček pravil: »hledáme světlo, jež tam vzadu se skví,
a chceme k němu dojít, neb´ v naší mysli nyní dlí,«
a hopkal dále, a liška se srnečkou za ním byly stále.
I zvolal kanec: »Zastavte se, počkejte na mne přec,«
a hned nato prorazil dřevěné obory klec.

Nyní byli na cestě poutníci již čtyři,
avšak již brzy se k nim další z lesa přidružili:
Jezevec za nimi po mechu řápal až se mu boky kolébaly,
k němu pak vlk, tchoř, křepelky dvě a medvěd velký hned se přidávali.
Kosi, sýkorky a vrabci kolonu nesourodou předlétlí,
a větev dlouhou si k sedu klidně vyhlédli,
čekajíce na tvory, již k nim se byli řinuli.

Také ptáci ono světlo krásné v dáli již objevili,
a zvědavost v sobě, jako poutníci další, rovněž probudili.
Nikdo nevěděl, co světlo ono značí, ni jaký původ mělo,
leč hluboko v nitru věděli všichni, že významné bylo.
Žádný člen průvodu neuměl událost tuto slovy jmout,
však všichni si byli uvnitř jisti, aniž by ji znali,
že bude jistě významem značným slout.

A tak kráčeli a letěli dále,
niterní radostí prodchnutí stále,
i blížili se ku světlu zvolna blíž a blíže,
a ptáci mohli nyní shora shlížet,
jak světlo ono jak slunéčko malé na hoře leskně září,
zatímco lidstvo ve zbytku světa se trudem a bídou zmáří.
Bylo 3. února a toho dne krutá zima vládla,
leč teplo a radost, jež ze světla toho linuly se,
budily žasný pocit celého stáda.

Mezitím se ke skupině původní čtená další zvířata družila,
a tím tuze pokojnou, leč převelikou armádu tvořila.
I pátrala po pravdě za zářivě jasným, zlatostříbrným světlem tím,
a to se jich v hloubi dotýkalo jako tuze znělé písně rým.
I blížil se tento spletenec nejrozličnějších bytostí pozvolna k cíli,
a dokonce i pár lidí, byť nemnoho, dalo se k nim na poslední chvíli.

Tímto světlem – světlem pravdy Tvořivého života – bytosti ty oslněné,
věděly instinktem svým, že dát se na pochod bylo zdůvodněné.
Tu našly, co hledaly, co tušily již odevždy v nitru svém,
tu se světla pravdy, lásky, míru potkávala pohledem.
A tohoto zcela zvláštního dne, daleko od zbylé temnoty vřavy,
se v této pusté, zlé době potkaly se zvěstitelem pravdy.

Byly to Billyho narozeniny, den, kdy světlo jeho temnotu znovu prorazilo,
což 3. února 1937, krátce po opuštění onoho světa, v Bülachu se přihodilo.

Přítomni u toho byli přátelé jeho, Plejaren i pozemšťani,
již se ve svornosti kolem něho shromáždili.

Při pohledu tom cítili se nově příchozí hledači pravdy jako proměnění,
neb´ byli hlubným, nitrným mírem, radostí a harmonií v nitru naplnění,
a svět kol nich jim opět připadal hřejný a zjasněný,
a každý z nich byl do něj s citem blaha vpeřený.

Šťastně se v několika řadách do kruhu mezi Billym a jeho přáteli vřadili,
a obličej je jejich samou radostí a láskou jako květy se krásnily,
květy Tvořivé pravdy a moudrosti, jež se Billyho přítomností skvěly,
vždyť naději, lásku, radost, mír a harmonii do lící všech jen vpěly.
Zbytek světa byl sic dosud v temnotě a nepokoji jatý,
leč pocit naděje na změnu k lepšímu, na konec bázně všem byl nyní svatý.

Nebylo by lepší a chytřejší se dle kruhu Billyho přátel řídit,
odstranit chaos, a také svět pln harmonie zříditi?
Nebylo by lepší brát Billyho rady konečně vážně a sobě k srdci,
než stále znovu všechno bořit a bídné války vésti?
Díky Billymu by lidé měli vzor, jak by vše správně měli zvládat,
leč místo toho se lidstvo ničí a s evolucí vlastní chce se hádat.

Ano, konec může nastat v okamžení a dnové pak sečtení budou,
pokud si lidé zvolí špatně a k rozvaze se nedobudou.
Všichni zde přítomní věděli jistě, co by vposled přišlo sem,
kdyby lidstvo nestrhlo své břímě a nenašlo z bludiště cestu ven.
A budou-li lidé Billyho dobrou Nauku Tvořivé energie nadále znevažovat,
tak bude se chatrná bárka lidstva sama do hlubiny svažovat.

Všichni ti hledači pravdy, zvířata i lidé, již dnes sem cestu našli,
při hledání báječného světla dlouhý pochod ušli.
Spolu s jeho přáteli vzdávají Billymu hold a nabádají nás k tomu:
Milujte se v harmonii, dbejte o pravidla a doporučení Tvoření znovu, znovu,
a nebuďte pošetilí, neboť jak si sami utváříme život svůj,
takový bude i náš osud, stůj co stůj!
Dík a chvála Tobě, Billy, vše dobré k narozeninám – žij dlouze a v míru!

Milý Billy,

*Ty jsi to nejlepší, co mohl svět dostat. Zdali jsme si Tě my, pozemští lidé, zasloužili,
to se ještě ukáže. Vše milé a dobré a srdečné salome, Barbara.*

FIGU má dva nové kanály na YouTube, na nichž se můžete dozvědět více o Billym, Plejaren a Nauce Tvořivé energie:

Německy:

FIGU

Michael von Hinterschmidrüti

@michaelvoigtlaender9492

<https://www.youtube.com/channel/UCvrDwu4PdnaX328s7n0PWVg>

Anglicky:

FIGU

Michael from Hinterschmidrueti

@michaelvoigtlaender4347

https://www.youtube.com/channel/UCVRSWBSZ7LszV1y7rIJ_dHA

Neutrální informace k aktuální situaci a k ostatním důležitým tématům:

FIGU

Znamení doby – mimořádné vydání:

<https://www.figu.org/ch/verein/periodika/zeitzeichen>

COPYRIGHT a AUTORSKÉ PRÁVO 2024 (německy), 2024 (česky) »Billy« Eduard A. Meier, »Univerzální svobodné zájmové společenství«, Semjase Silver Star Center, 8495 Schmidrüti, Švýcarsko. Žádná část tohoto díla, žádné fotografie ani jiné obrazové podklady, žádné diapozitivy, filmy, videa ani jiné spisy nebo ostatní materiály atd. nesmějí být bez písemného svolení vlastníka copyrightu v žádné podobě (fotokopie, mikrofilm nebo jiný postup), ani za účelem utváření výuky atd., reprodukovány nebo zpracovávány, rozmnožovány či šířeny pomocí elektronických systémů.

Originál vydán na www.FIGU.org prostřednictvím:

»Univerzálního svobodného zájmového společenství«, Semjase Silver Star Center, Hinterschmidrüti 1225, 8495 Schmidrüti, Švýcarsko. Překlad do češtiny FIGU Studiengruppe ČR: <http://cz.figu.org> info@cz.figu.org